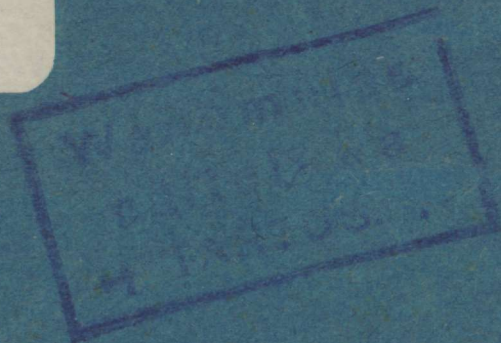

E234.

5955

Plus ta vie.

Am 12/1

- Lahkera tähelepanemiseks. -

Raamatut palutakse korralikult hoi-
da! - Arvestatud ehk riikutud eksempla-
ri eest nõutakse kolm rubla tasu.

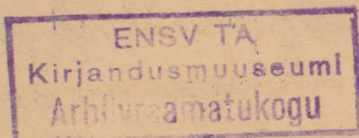
Kusta oli.

[Sein Alibi.]

Kali kolmes waatuses.

Wilhelm Wolters.

Folkinud: H. Konin.

76157

Wanemuise näitelawa
" Januar 1911

Osalist:

Dr. phil. Norbert Klausser,
eriteadlane

Klaus Haltenhof, pangapidaja

Eugen Kramer, wabrinant.

Helene

Karne

Lilly

} nende prewad.

Heinz Klausser, gümnaasiumi õpilane,
Karberti wend.

Liselotte Lehmer, Helene täditütar.

Dr. jur. Burgsmüller, advokat.

Kaubanõuuniku prewa Julie Höpfer,
" Helene söber.

Ulemellner.

Pirkolo.

Sõidewõormees

Gebhardt, kirjutaja Burgsmülleri juures

Anna, teenjatüdruk Klausseri juures.

Mänguwoht: Suurlinn

Aeg: olewin.

Esimene vaatus

Wäga tore, rikkalt ja maitsega
sissesaatud salong Klauseni juu-
res. Pehmeite mööblite kogud ja
lauad Maesterahwa kirjutuslaud
Ohu eel. Ihtu lampi põlewad.
Paremat ja pahemat nätt päält
vaatajast.

1. etendus.

Korbert [wäga tore, awata kolme-
kümne aastane, wäikene must
mokahabe]

Helene [mees, wäga tore kaheküm-
ne aastane, püüa ülemeelik, lus-
tiline, elaw, saab kergesti wihaseks
ja äkiliseks ja misama nutu jälle
lahkaks ja lubusaks.]

Korbert [istub kamina ääres pahe-
mal pool ja loeb ajalehte.]

Helene [istub teisel pool näitela-

val kiigetoolis ja loeb kollaste kaantega romani. Väinse wahe-aja järele naerab ta waljusti.

Kas naera wõi surmiks.

Korbert [oma ajalehest huvitatud ei pane Helenet tähele]

Helene [naerab jälle ja waatab üle raamatu]. Sina, Korbert!

Korbert. [ei kuule ja loeb edasi]

Helene Klaus!

Korbert [ei kuule, loeb edasi]

Helene [paneb raamatu oma kõr- wale lauakese päale, wõtab suure siidi sohwapadjja ja viskab selle

Korbertile vastu pääd]

Korbert [chmatanult, pahuselt]. Mis rumalused need siis on?

Helene [naerdes]. Kes kuulda ei ta- ha, peab tunda saama!

Korbert. Sina oled laps! [Loeb edasi]

Helene [üles karates]. Ja sina, üks wana ^{hakkus} ~~rae~~ hui sa norraks oma ^{halli} ~~edusa~~ mekle juure-raamatu kallal ei töötä,

siis loed sa ajalehte! [Ta lähel Norberti juurde ja istub tema sülle].

Anna mulle üks müssu.

Norbert. Mis jaoks siis?

Helene. Sa pead mulle müssu andma!

Norbert. Kui juba pool aastat abiellus oldakse -

Helene [hüppab üles]. See on sulle küll juba liig kaua? Oota, mitte ial ei pea sa enam üht müssu mu käest saama! [Ta lähel ära teisele poole].

Norbert. Ära ometi sammast ummalust räägi.

Helene. Mitte sugugi ummalust, päris tõsi.

Norbert [kuiva humoriga]. Ka, tule siia.

Helene. Mis jaoks?

Norbert. Kui sa ei taha - [võtab ajalehe jälle kätte].

Helene [utth tema juurde, seab].

ennast tema ette, ahvardab talle
 naljakalt mõlema rusikaga]

Sa oled üks hirmutus!

Horbert. Ja sina —

Heleene [hoiab temal suu kinni,
 viskab ennast tema sülle ja suud-
 leb teda mitu korda suu peäle]

Horbert [pääle selle kui ta suu
 delnud on]. Ikida sa siis müüd ta
 had? Vut sügise mantlit?

Heleene [lööb talle ühe sõrvi].

Häa pead sa olema minu vastu
 Sa ei tea sugugi enam, mis ära
 olema tähendab

Horbert Aga Lene! [Husu]. Minna,
 kõige see õnnem meeste seast, sina
 tänamata naene, sina!

Heleene. ~~See~~ abielu sees ei võr küll
 lalt õnn olla. [Anki teises toonis]

Sina, ma olen praegu üht romani
 [ta tatsutab mehe juures ringi,
 litab ta juukseid, keerutab ta moka
 habet j. n. e.]. Pääl tuleb asju ette.

[Ta naerab palju ütlevalt.] Asju...

[itsitab]

Korbert. Aga, missuguseid asju siis?

Helene [haarab tema käevarest ränd-
me alt kinni, tõstab tema käevast
mängides mitu korda kõrgesse ja
lööb tema käega mitu korda
tuoli seljatoe peale, naeratades].

Seda ei või ma sulle sugugi üt-
da... ^{ee} see võiks ^{sinu} ~~te~~ ~~selles~~ ~~ära~~
rikkuda.

Korbert. Kena raamat ³ ⁴ ² ¹ peab see
olema.

Helene. Väga õpetlik! [Korraga
paneb ta ^{sõrmuse} käevoru ^{puudumist tä-}
hele, mida Korbert alati kan-
nab]. Kus sinu ^{sõrmus} käevorus on?

Minu kõrbe kett? Kina sõrmus?

Korbert [vähe kohmetu]. Ma olen
õige pahane selle pärast. Ma ei
tea seda mitte.

Helene. Ara kaotanud?!

Korbert. Seda ei tea ma paraku.

8.
Helene. Kii ^{wähe} hoolid sa minu kingi-
tustest? [Ja tõuseb püsti]. Iha pale-
sin sind ometi teda ikka kandma
ja kunagi mitte ^{sõrmest} käest ära võtta
Mulle puera ega mitte õiset!

Robert. ^{See} olen ma ka teinud!
Päris mõistatus, kust ta olla väin?

Helene. Mis ajast saadik ta siis
ära on?

Robert. Iha annan, teisipäeva hommiku-
minust saadik.

Helene. Kas sa Anna käest küsi-
sid, kas ta ^{am} teda mitte leidnud ei
ole?

Robert. Muidugi küsisin.

Helene. Ja ta ei ole mitte leidnud.

Robert. Ei.

Helene. Kas ta kõigil poolt on jä-
rel waadatud?

Robert. Ja. [Ja tahab jälle ajalehte
lugema hakata]

Helene. Ka wanniteas?

Robert. Ja muidugi. Ka wanniteas.

[Fa tahab jälle lugeda]

Helene. Sina! Sina! See on väga kahtlane.

Korbert. Kuidas ~~see~~ mis kahtlane?

Helene [nutu tema poole, validalt]

Korbert! Kas sul on armukene?

Korbert [pahaselt]. Ara ometi naisuguseid rumalusi saäga. [Fa- hab jälle lugeda]

Helene. Korbert! Kui sinul armu- kene on ja sina selle sömmuse oma armukese juures ara oled kaotanud -

Korbert [touseb pisti, tusaselt]. Kui sa naisugust lollust saägid, lähem ma - [Fahab minna].

Helene. Korbert!

Korbert [jaab seisma ja pöörab en- nast Helene poole ümber]. Kas

tahad meistlik olla? Seda pead sa nüüd ometi viimaks teadma, missugune korralik mees sul on. Liiga korralik!

Helene [võtub tal kaela ümber]

Kinni]. Abielumes ei või sugugi korralikult olla.

Robert [keda silitades]. Sul on ju eneselgi hirmus paha, et ma sörmuse häkitselt aruolen kaotatud. Iha pean ta tühelepane mata, maha olema tõmmatud ja ta on nüüd kapi alla või kuhugi mujale kukkunud. Ta oli nii suur, et ta kergesti üle sörmee ära libises.

Helene [armastuses]. Ja, ja, sul on nii vaikene kaenene.

Robert. Küll ta tuleb jälle nähtavale. Need on misuguste asjade juures tuntud vigurid. Peidavad endid kuhugile ära, kus neid kõige vähem otsid, ja ühel hääl päeval vahivad nad sulle kuskilt nurgast hirmitades otsa. [Ta istub ühe sohva peale ja hakkab jälle hirmitusega oma ajalehte lugema]

Helene [istub tema kõrval, näjutab

tema vastu, lüüa ajalehe päale]

Jätka ometi see igaw leht!

Korbert. Tä ei ole sugugi igaw, just vastuvõksa.

Helene [uudishimulikult, wahib lehte]. So? Mis sääl siis sisas?

Korbert. Jälle kard üks lugu, mis iga mõistlikule inimesele selge on, ainult mitte härradele juristi - dele! Urimine salaküti vastu.

Helene [petetult]. Ah, ainult salaküti? Mis sa mõtlesin -

Korbert. Misugune asi ei huvita sind miidugi mitte! Schmergen - dorfis juures on metsas on salaküti metsawahi maha lasknud. Kaht - lus langes üle külaelaniku paa - le, kes ennemalt salaküttimise eest trahvitud on.

Helene. Loomulik.

Korbert [kargab püsti]. Loomulik!

Loomulik! ... Aga mis sellele järg - neb ei ole sugugi loomulik, vaid

kõrgema kraadini ebaloomulik
Helene. Mis siis?

Herbert. Metsavahi abi on näinud
 et mütsukas oma tee järel jalgratt
 pääl ära on põgenenud. Kahtlu
 se all oleva juurest on päine jalgr
 ratas leitud. Päiale selle on metsa
 wahi abi kindel, et ta meest ära
 tunneb. See isik ei oleud sel õhtul
 täiesti mitte kodus. Kõik peab ta
 oma alibi kindlaks tegema.

Helene. Alibi?

Herbert. Ja. Toeks tegema, kus ta
 sellel õhtul oli. Ta võib seda ka
 - ainult poole tunni kohta ei so
 ta selgens teha, ja sel ajal arvata
 vasti see tegu sündis. Ja selle po
 tunni pärast, mis tal oma alibis
 selgens tegemata jääb, mis let anse
 ta, nii on arvata, süüdlasena!

Helene. See on ju ka õige.

Herbert. Ei, see ei ole mitte õige.
 See ongi see lollus! Et teha selle

10.
pärast võib süüdlasena mäista, et
ta poole tunni kohta oma alibit
teeks teha ei saa! [Sa kõnnib äri-
tatult edasi tagasi]

Helene. See teeb teda aga ometi vä-
ga kahtlasena.

Karbert. Kina ütlen: just vastu-
onka! Kahtlane paistaks mulle
samasel korral see, kes minuti
päält oma sinu- või sääb olekut
silgeks teeks! Best üks kurgategija
vulmistub ennast selle vastu-
tte, et ta kahtluse alla ei võiks
langeda ja hoolitseb selle eest, et
a oma kus ja kuidas ja kinnas sil-
geks teha võib. Missugune inime-
ne aga, kui ta midagi paha ei
mõttele, paneb siis tähele, kes ta
minutist minutini on wübinud?
Päälegi weel, kui asi kahensa
päewa wana.

Helene. Sellest ma ei jassa aru
aada. Kui südametunnistus

puhas on, küll siis tein meelde tule.

Robert [kargalt piisti]. Sinust olens advokat pidanud saama!

Helene Ma olens kindlasti tark kohtunik olnud; aga vale.

Robert. Huiidugi! Sina saaks sellega valmis, et oma enese meestegü vangimajasse panna! Sest minu mis minusse puutub... mina ei so oma alibit ial selgaks teha! Minul olens mitte selagi meeles, kus ma eila olin.

Helene. So? Katsume kord, kas sul toesti mitte meelde ei tule.

Robert. See on ju lapsik.

Helene [melitades]. Skime pärast! Skime pärast! Ainult nalja pärast! Kii siis, kas olid sa eila? Kõtle kord järde!

Robert [nandes]. Sa oled üks narrikene! Eila olime ju terve päeva üheskoos, eila tegime omne

ti wäljasõidu Ludwigsruh'sse.

Helene. Oige. Ja üleelila?

Korbert [järelnõetledes] Üleelila? Waa-
ta, see on juba raskem. Enne lõu-
nat.

Helene. Kaa?

Korbert. Enne lõunat olin kodus,
seda tean ma sellepärast, et enne
sööki Heinz tuli ja minu käest
raha laenas.

Helene [naerab]. Selsamal ajal oli
Liselotte minu juures ja tegi seda-
sama!

Korbert. Iseäralik, et need kaks
inna meie pool kokku saavad.
Kaa usun, need jõmpsinad män-
givad armastuselugu üksteisega.

Helene. Jata meile ometi see süü-
ta lõelu. No, ja pärast lõunat?

Korbert. Pärast lõunat käisin
klubis ja õhtu -

Helene [põnewil]. Noh, õhtu?

Korbert [kaaludes]. Õhtu? Paga -

na lugu. Ma ei tea mitte.

Helene [naerdes]. Ohtu olime
ju emeti operis!

Korbert. Tõepoolest. Ma ei oleks
taevas teab mitte selle päale tul-
nud.

Helene. Kas näed, peab ainult vä-
he vaeva nägema. Ma, ja esma-
päeval?

Korbert [tõuseb püsti]. Esmapäe-
val? Ei, see lähel juba liiale. Sina
saad sellega valmis, mind küsida
mis ma oma sünnipäeval olen
teinud.

Helene. Ilma ettekäänateta! Kus
olid sina esmapäeval?

Korbert. Ma ütlen sulle ju, ma ei tea
mitte.

Helene. Sa pead seda teadma!

Korbert [naerdes]. Na ja. Na ja. S
on aga täiesti kogemata, et ma
selle päale tulen. Ma olin enesele
esmapäevaks mõned raamatud

tellinud raamatukogu lugemise-
saali. Sellepärast tegin ma terve
päeva sääl tööd.

Helene. Ja öhtu?

Korbert. Sa võid mind päa pääle
seada, aga ma ei tea mitte.

Helene. Korbert, tuleta meelde!

Korbert. Ei kallid, nüüd on küll.
Pääle selle pean ma minema.

Helene. So. Siis tahan ma sulle
midagi ütelda. Teisipäeva hum-
mikusst saadid leiad sa oma
sõrmuse puuduvad. Kus sa es-
mapäeva öhtu olid, ei wõi sa
mulle ütelda -

Korbert [vihaselt]. Täewane aeg,
sest et ma ei tea!

Helene. Lühidalt, kui sina oma
alibit esmapäeva öhtu jaoks kind-
laks ei saa teha, siis on mul kõik
selge. Sina olid oma armukese
juures ja oled sääl oma sõrmu-
se ära kaotanud!

Norbert [wihaselt]. Püha Jüri!

Kaeste loogika!

Helene. Ära nüüd veel wihaseks saa. Kui mehed wihaseks saavad, siis on see niisama häa, kui ülestunnistamine!

Norbert. Sul pole ju sugugi armumest!

Helene. Igal mehel on armumene! Sinu sõbral Hattenhofil on, sinu sõbral Krameril on, seda tean ma päris kindlasti!

Norbert. Ohu!

Helene [wõtab raamatu, mida ta waremalt luges, ikka ärewamaks minnes]. Igas romanis võib tänapäevselle üle lugeda, et teil kõigil armumised on kõigil!

Norbert. Need woodsad romanid peaks üra keelama!

Helene [ikka ägedamaks minnes]. Seda ma usun, et see sulle meele järele oleks! Sina oled niidugi

ka selle vastu, et meie naesed naesed selgitust saame! Pina oled ka niisamasugune kui kaubamõnu-
 nin Hopfner, kes oma naesel käbi-
 käimise preili Braungardtiga ära
 keelab, ainult sellepärast, et see
 naisõiguste eest võitleb! See on
 päris õnn, et moodne kirjandus
 meil vaestel naestel silmad avab!
 Teie ei või meid nüüd enam petta,
 meie teame nüüd, Jumal tänatud,
 missugused teie olete, me teame
 seda, Jumal tänatud, nüüd juba
 keelis!

Herbert [tulivhaselt]. Ka siis tä-
 nage aga neid härrasid ühikule-
 tajaid eesuguse keolitarkuse eest!
Helene. Ja lihidalt: kui sina
 mulle mitte ütelda ei väi, kelle selts-
 sis sa esmapäeva õhtul olid, kui
 sina oma esmapäevaõhtust alibit
 mitte kindlaks teha ei saa, siis
 ma tean, mis ma teen.

Norbert. Mida siis?

Helene. Küll sa näed.

Norbert [teeb tummalt vihase ja meeleärahaitmise liigutuse, sus muutub äkki tema silmis, ta lähleb Helene juurde, siltab tema palet, ämalt]

Kallis!

Helene. Ole nii lahke, see ei aita sulle midagi. Kui sa äärmaks muutud, tean ma alles öieti, kuidas lugu on.

Norbert. Sa ütlesid ju, abielumees ei võinud küllalt äm olla.

Helene. Kui tal südametunnistus puhas on.

Norbert. On mul ju, mu kalline, on mul ju.

Helene. Sa? Kii tead sa siis, kus sa esmapäeva õhtul olid?

Norbert [nimitab]. Ja see tuli mulle praegu jälle meelde.

Helene [clawalt]. Kwh?

Norbert. Ma olin... Haltenhofiga

Helene. Haltenhofiga?

Karbert. Ja... ja Krameriga.

Helene. Kus?

Karbert. Kourmoussi juures.

Helene. Aah! Kourmoussi veini-
restoranis? Sääb on eratubasid saa-
da!

Karbert. Kust sina siis seda tead
kalline, et Kourmoussi juures eratu-
basi on?

Helene. Seda teatakse lihtsalt.
Kleid ei ole enam nii rumalad,
kui enne. Kleid huvitab kein,
mis ilmub sünnis.

Karbert. Na ja, keinteadja naeste-
rahvas 20. aastajast, sääb on era-
tubasid, aga meie ei oleme mitte
ühes naisuguses, vaid seime üsna
korralikult sotsiaalis mõni tegin
austrid.

Helene [juba vähe rahulisemalt].

Ja seda pean ma uskuma?

Karbert. Kui ma sulle kinnitan -

Helene [umbusklikult]. Mis pärast ei käinud Sie siis mitte Höschi juurde? Sääl saab ju ka austrid.

Norbert. Best et... Kõrnnoussi ainus weini restoran on, kus austrid Inglise moodi antakse... ilma habemeta.

Helene. Aah... muidugi, sinna ei võta teie oma naesi mitte kaasa. Mina tahaks ka häärneelega nõrd austrid ilma habemeta süüa. [fälle üsna lõbusalt]. Maitsevad nad hääd, austrid ilma habemeta?

Norbert. Igäike asi!

Helene [naerdes]. Austrite juures võib see maitsta, aga meestest meeldivad mulle habemised rohkem. [Sa reerutab armatsedes tema mekhabet.]. Kas te aga tõesti sääl olite?

Norbert. Ma ütlen sulle ometi.

Helene. Ausõna?

Norbert [naerdes]. Na ja, kui olema peab.

Helene. Suur ausõna?

Norbert. Niisuguste narvuste juures
saab ka väinest küllalt.

Helene [nerge etteheitega, õrnalt tema
kaela ümber]. Kagu ma sulle ilma
hapemeta meid austrid keelaksin!
[Lustiliselt]. Kui sul ainult armukest
ei ole! [Seisestornis]. Siis oled sa
vist küll Roumoussi juures oma
sõrmuse ära kaotanud. Kas oled
järelpäinud?

Norbert. Ei.

Helene. Iha saadan Anna koha
sinna. [fooksel mella juurde]

Norbert [kalle järele, hoiab teda nin-
ni]. Ei ei, seda toimetan ma ise!

Anna [tuleb keskest]

2. etendus

Endised, Anna, ilus noor
kenasti viides teenija tüdruk]

Norbert [Annale, jämedalt]. Mis te
tahate? Ma olen teile sadakord üteli-
nud, Te peate koputama, enne

muu sisse tulete!

Anna Härra Haltenthof ja härra Kramer ja armulised prouad tulivad.

Helene [lustiliselt]. Oah! Alibi-tunnistajad! Inna sisse, inna sisse!

Anna [avab ukse]. Härrased laswad psaluda!

Haltenthof, Marie, Kramer ja Elly [tulivad larmiga ja lõbusalt sisse]

Anna [läheb ära]

3. etendus.

Robert, Helene, Haltenthof (noor, tore härra, 30 aastane), Marie, väga tore 22 a. proua, moodne, elav, lõbus]

Kramer, noor, terehasti viies 30 aast mees, alati naerataw, naturkene rumal

Elly, noor, väga tore daame 22 a., moodne elav, lõbus]

Helene. See on aga ilus teist, lapsed Kramer. Me saime all ukse juures kerkku, Haltenthofid trisivad meid ülesse, pean aga rohe jälle minem

saatsin ainult oma naest.

Haltenhof. Shina na.

Helene. Meie kõneldime praegu teist, lapsed!

Elly. Kas sõimaste minne või minna minne üle?

Norbert. Aga armuline proua! [Ku-
na ta mõlemale härrale silmi pil-
gutab, tehtud lustilikkusega]. Ma
jutustasin praegu oma naisele meie
lõbusast austrisõomisest Kourmoussi
juures.

Kramer [imestanult]. Austrisõomisest?

Norbert [astub Kramerile jala pääle]

Kramer. Miks sa mind sõtkud?

Norbert. Pardon! [Heidab Kramerit
pääle vihase paljuütleva pilgu, ene-
se ette]. Lambapäa!

Kramer. Ah so! [Helene poole]. Ja,
see oli väga lõbus.

Haltenhof. Ja, see oli tõesti lõbus.

Kramer. Kaviari söime me, kavi-
ari... [ta laksutab keelega].

Helene. Aga mõtlen, austriid ilma habemeta?

Marie [Haltenhofile]. Sellest ei ole sa mulle ju sõnagi lausunud.

Norbert [en Kramerile külge tõuganud]

Kramer. Ja muidugi, austriid! Kavi ariga austriid ilma habemeta.

Helene. Ja sellest wainiwad mehed oma naeste vastu! Meie oleksime ju ka häämeelega kerd austriid ilma habemeta söönud! Kuid saäl wõite teie wahest sletust anda, härra Kramer?

Kramer. Soenesest, mõista wain m sletust anda!

Helene. Miksi mees on oma hiina sõrmuse ära kaotanud. Kas te ei tea wahest, kas see tal Keurmoussi juures weel alles oli?

Kramer. Sõrmuse? Aga ei ole ühtegi sõrmust näinud.

Haltenhof. Aga muidugi oli tal

sõnnus, mida ta alati kannab. Mul
 on selgesti mees.

Kramer [agedalt]. Armas Halten-
hof, kuidas võite te seda ütelda?
 Ma näen selgesti ema ees, et ma
 teda mitte ei näinud!

Norbert [Helenele]. Kas näed, seal
 on nüüd! Üks tunnistaja on näi-
 nud, teine ei ole mitte näinud. Kas
 te ei taha siis istet võtta, lapsed?

Elly ja Marie [istuvad]

Helene [Ellyle, kestooli päale istub].

Üks kübar on sul täna jälle! [Wõtab
istet]. Suurepäraline!

Kramer [wõtab istet]. On ka suure-
 päralist raha mansnud.

Haltenhof [wõtab istet]

Marie [clawalt]. Mul on ka mi-
 lagi peenikest! Jupon Pisset' juu-
 rest Parisis!

Anna [tuleb kesnelt]

4. etendus.

Endised. Anna.

Anna. Armuline pruua -
Norbert [kannilt]. His on?

Anna. Preili Lehner tuli. Kas ta
tohib sisse tulla?

Helene. Fulgu aga!

Liselotte [astub sisse]

Anna [lähel ära]

5. etendus.

Endised ilma Annata. Lise -
Lotte, moodne 16 aastane plinka]

Liselotte. Tere. Nabanda, Helene
ma ei teadnud mitte, et sul wau-
rad on - [ta teretab mõlemat
pruuasid ja annab nende käele
suud, nixutab Kramerit ja Halten-
hofi poole pääga]. Tere. [Nixutab
Norberti poole]. Tere Norbert.

Norbert. Tere, wäinene.

Helene. Sul oli mulle wist midagi
nelja silma all ütelda?

Elly. Ara ometi last kohmetuks tee

Helene. Tere laps! Kas teate, missugu-
se raamatu ma hiljuti tema tas -

kust wõtsin?

Liselotte [pahaselt]. Aga Heelene!

Heelene. Lola.

Marie ja Elly. Oo!

Heelene. Oige kirjaini kastele.

Marie. Peda ei ole minagi veel lu-
genud!

Elly [Liselottele]. Just te ta siis sai-
te?

Liselotte. Aga Heelene, ma lugesin
teda ainult sellepärast, et ta ära
on keelatud.

Kramer ja Haltenhof [naeravad]

Elly [Heelenele]. Leodetawasti wõtsid
sa waamatu tema käest ära!

Heelene. Tseenesist mäista!

Elly. Kui sa ta läbi oled lugenud,
siis pead mulle laenama! Ta olla
wõimata!

Marie. Mulle ka.

Heelene. Kas sa ei taha meile mitte
oma Parisi alusundrukut näidata?

Marie [drastiliselt mängitud korellise

Maabeli [kõrge häälega]. Aga ma palun sind, Helene, siin harrade ees!

Helene [alavalt nagu inka]. Siis tulge minu tuppa! Harrad wabandavad meid üns silmapilk! Fulge! [Ta läheb utuliselt pahemale poole ukse juurde]

Marie ja Ellij [tõusewad üles ja lähewad Helenele järel]

Liselotte. Beda pean mina ka nägema. [Ta järgneb teistele]

Helene [ära minnes]. Nägemiseni!

Haltenhof ja Kramer. Nägemiseni!

Helene, Marie, Ellij ja Liselotte [pahemale poole ära]

6. etendus.

Norbert. Haltenhof. Kramer.

Haltenhof [Norbertile]. Ütle õige, paiss, missuguse siidi jupsoniga oli sul see lõbus austraalomine?

Norbert. Ah jumal, seda pidin ma oma naesele meeleäraheitmises ette kuiskama!

Kramer. Pidid ette luiskama? [Äh-
wandab talle sõrmega]. Ei, ei, ei!

Norbert. Ja on nii armukade, et -

Kramer. Kus asi! Kui kellegil nii
ilus mees on!

Norbert. Mina õnnetu pidin tal-
le sellest salakäti protsessist jutus-
tama, na, te teate ju, kes süüdlä-
saks mäistetakse sellepärast, et ta
oma alibit mitte tõeks teha ei saa.

Haltenhof. Hirmus!

Norbert. Ja sääl tuleb ta mõtte
pääle, mina pean temale ütleva
kus ma olin, terve nädal tagasi, ja
seda ei või ma muudugi ka keige
parema tahtmise juures mitte -

Kramer. Kas näed mul salakäid!

Haltenhof. Misugune salakäi!

Norbert [pahaselt]. Ei, ei, selle ta-
ga ei peitu midagi mul ei ole tõe-
poolest ^{mitte} midagi salata, ma ei tea
kihtsalt enam, kus ma mineval es-
maspäeva õhtul olin -

Healtenhof [pilnikult]. Sedasugust ei kirjutata ju ka mitte taskuramatusse!

Kramer [kavalalt]. See näib „iseäraliste väljannete” hulka.

Norbert [ilma nende kõnesid kuulmata]. Ja nüüd on ta mõtte pääle tulnud, et ma armukese juures olla olnud.

Kramer. Wäga õige.

Healtenhof [paljuütlevalt]. Kelle juurde sa oma sõrmuse oled unustanud?

Norbert. See pagana sõrmus tuleb ka veel sinna juurde -

Kramer [naerdes]. Ja, ja!

Norbert. Ja ainult, et rahu saada, ütlesin talle, et teiega ühes Kourmoussi juures olen olnud - sest et me varem kord sääl käisime.

Kramer [pahvatal välja]. Hahaha! Kes usub, saab õndsaks või saab ühe taabri!

Healtenhof. Poiss, poiss, sa luiskad!

Sa luiskad!

Norbert [wihaselt]. Hoarkate teie ka
weil pääle!

Kramer [teda rahustades]. Na, na, na,
rahusta ennast meie ei arma sind
ära. Meie olime sinuga ühes austrid
söömas Kourmusei juures.

Hoaltenhof [usaldusega]. Eks wares
ei torgi emeti mitte teisel silma pääst!

His Kramer, hei?

Norbert [wihaga]. Kui ma teile ju
ütlen -

Kramer. Meile ei proungi sa ette wa-
letada. Meie ei ole ju mitte armu-
kadedad.

Norbert [wihane, tahab midagi üteli-
da]

Hoaltenhof. See tähendab, isemesest
meista, kui sa meie tee pääle
ette ei juhtu!

Kramer. Siis wõtku sind see ja teine!

Norbert. Minugipärast mätelge,
mis te tahate, aga - [kaputatab anse]

keskm. ukse juures]. Pisse!

Heinz [tuleb keskelt]

7. etendus.

Endised. Heinz [noor gümna-
siumi-õpilane, 16 aast, edevalt riides,
väga kõrge krae, värviline müts,
taskurätt paistab välimisest jaketi-
taskust välja, mängib peenikest ka-
waleri, käneleb kaardivõitseride
moodi]

Heinz. Tere, kuule, Norbert -

Norbert. Et minu maja täis saaks!

Heinz [kes müts pääs sisse on astunud,
näeb Krameri ja Holtenhofi, võtab
mütsi ära]. Pardon! Ma ei teadnud,
et sul võivad olla.

Norbert [kes wenna üle naerab, aga
mitte lahkuseta viisil]. Mis teeb muul
seda lõbu? Jälle nuid nappus kas-
sas?

Heinz. Ei mäista, mis sa sellega üt-
da tahad.

Norbert. Nende härrade ees ei pruugi

Sa hääbeneda. [Krameri ja Healter-
hofi poole]. Sel waesel poisil lü-
hele nimelt nii kole palju - sõnaraa-
matuid tarwis.

Heinz [heidab vihase pilgu Norberti
pääle]

Norbert [edasi]. Iga minut ilmub üks
uus anne, [naerdes]. Ma tahaks, et
minu etymoloogiline sõnaraamat ai-
melt poeltgi nii hästi läheks!

Healterhof ja Kramer [naeravad]

Heinz [kes Norberti pääle vihaseid
pilksid on pildunud, summitud lah-
kusega]. Ma ja, meie vanamees nõu-
ab minelt minult, et ma raamatud
omast taskurahast ostan. Meie wa-
namees on kole ihne.

Norbert [validalt]. Kassa ei tahaks
wahest wähe suurema auukartusega
oma isast kõnelda? Minu majas
wähemalt palun ma seda teha!

Heinz. Sahtsin ainult korraks järel
kuulata, kuidas sinu ja Helene

käsi käib.

Norbert. Liselottet arvavad sa küll?

Heinz [tub, nagu ei saaks ta arv,
mis Norbert arvab]. Liselotte, kui -
das nii?

Norbert. Ära müüd tee nagu ei
teaks sa, et Liselotte siin on!

Heinz. Ah so! Liselotte on siin!

Heinz. Miss see siis minusse puu -
tub?

Norbert. Jõmpsikas, me tunneme
sind!

Heinz. Ei mõista, mis sa sellega
ütelda tahad!

Heelene, Marie, Kelly ja Liselotte
[tuluvad pahem. poolt]

8. etendus.

Condised. Heelene. Marie.

Kelly. Liselotte

Norbert [daamedpääl näidates].

Ka küsi säält järele!

Heelene, Marie, Kelly ja Liselotte
[tuluvad naerdes ja karmitsedes

37.

nisse].

Helene. Sameilus! [Ta jääsels Herberti juurde] Herbert, ma pean võlvi misugust alusundrust saama!

[Ta näeb Heinzi]. Aah, Heinz! Mui perenanna-uhkus! [Ta lähleb Heinzi juurde].

Heinz [astub suure lahkusega Helelenele vastu, suudleb ta kätt]. Armas Helene, mul on iseäraline rõõm - [ta teretab prouasid] minu daamed - [suudleb Mariel ja Ellij kätt]

Helene. Na, ja Liselotte, kas tema kätt ei suudlegi?

Liselotte, Aga Helene!

Heinz. Pardon! Ei näinud sugugi - [võtab Liselotte näe ja tahab seda suudelda]

Liselotte [kõmbab oma näe ära]

Helene. Kõind prouduks ainult veel Liselotte teine auustaja.

Liselotte. Aga Helene!

Marie. Missugune teine siis?

Helene. Koh advokadi härra Dr. Burgsmüller!

Liselotte. Aga Helene!

Elly. Burgsmüller? [Liselotte pääle tähendades]. See laps!

Norbert. See püuduks just veel. See on ka naisugune, kelle pääga müümisid võib murda!

Kramer. Arge hunti nimetage! Me juhtusime talle praegu uut litsal vastu. Enne kui me tähelegi paneme, on ta juba siin!

Norbert. Täeva pärast!

Healtenhof. Selle on ka Issand oma vihas advokadiks teinud!

Helene. Ma ei mäista, mis pärast te abati väese doktor Burgsmülleri kallal tõngite.

Norbert. Sest et ta pääletikkuv inimene on!

Kramer. Sedev napp!

Healtenhof. Kes mõigil pool mina asjadesse pistab, mis temasse su-

gugi ei puutu.

Kramer. Ja iseenmast täis!

Helene. See on ju armas isiku, air-
jeldus!

Elly [naendes]. Kas tead, mis Eugen
ütleb? Ta lähleb selle pärale wälja,
mõnda rikat naist oma mehest
lahutada, ja kui see sündinud,
siis ise seda naist ära kasida.

Helene. Hissugune lollus!

Marie. Ja, see astub täied sam-
mud.

Kramer. Minu naesel on õigus, sil-
le cest peab ennast hoidma. Et
tal korralikku pransist ei ole, on
ta alati klientide - jahil, nagu
kawat waese hinge järel!

Anna [tulib kesnelt]

9. etendus.

Condised. Anna

Anna. Härra Dr. Burgsmüller.

Kramer. Kas ma ei ütelnud?

Healtenhof. Uieh!

Robert [tagasitorjitud vihaga]. Po-
gava pih -

Helene. Ma lasen paluda.

Anna [aval neskim. unse]. Hõrra -
sed lasewad paluda.

Burgsmüller [tulib neskelt]

Anna [lähib ära neskelt]

10. etendus.

Condised, ilma Annata. Dr. Burgs-
müller [30 aastate neskem, väga tore,
monokel, Inglise meodi menahabe,
väga silmapaistwad wehlemisel saa-
did armid risti üle pale, neskem ka-
hile poole kammitud, läinw, juba
wähe soredaks jäänud juuksed]

Burgsmüller [utitu sisse astudes]. Skul-
on au mu härrased!

Wier [wäljaarwatud. Liselotte ja Heing
paarawad endid lahkesti naerataades

Burgsmülleri poole]

Helene. Hõrra doktor!

Burgsmüller. Armuline proua - [ta
suudleb Helene kätt] - minu daa-

med - [suudleb Marie ja Elly nätt,
näeb Liselotte] - aah - süäl un ju
nupsune äite seas - [suudleb Lise -
lotte nätt]

Marie. Just praegu kõneldime teist!
Burgsm. Wäga meelitan!

Elly. Kas te nõwad ei helisenud?

Burgsm. Oo!

Heinz, [tasahiljusest Liselottele].

Kui sina seda edewat narri ene-
sile meelitusi lased ütelda, siis
on kõik ots meie wahel. Nupsune-
ne! Lollus!

Liselotte [pöörab Heinzile selja]

Kramer [Burgsmüllerile]. Mul
ei ole wahjuss omm kauem teie
lugupeetud seltsis olla -

Helene [kahetsedes]. Aah...

Burgsm. Ega ometi härrad minu
pärast ei lahku?

Haltenhof. Kahetsene wäga, aga
meil on tungiwaid asju.

Burgsm. Kahetsen wäga.

Kramer. Jällenägemiseni! [Buudlel
Helene kätt]

Haltenhof Jällenägemiseni!

Helene. Jällenägemiseni!

Norbert. Jällenägemiseni!

Haltenhof [mittu keskelt ära]

Elly [hüüab]. Eugen, sa tule d. ameti
õhtus ääginis koju!

Kramer [unse juures]. Ei wäi pra-
gu mitte teada! [Lähele ära]

II. etendus

Exdised, ilma Haltenhofi
ja Kramerita.

Helene [dawalt]. Noh, häria dõntur
mis uudist on kuulda? Mäni wäi
kene kõmuprotsess tulekil?

Burgsm. Iha ei ütke mitte ja, ma
ei ütke mitte ei -

Helene. Jutustage, dõntur, jutustage!
Mi dagi huwitawat?

Elly. Ah ja, jutustage!

Marie. Ah ja!

Burgsm. Ihtul on küll üks lugu...

üks lugu... nummer 1!

Helene. Ma suren uudishimu pärast! Laske lahti, doktor [Ma istub
pahemale poole]

Burgsmüller [wõtab istet]. Ma olgu
... aga muudugi täitsa oma wahel...

Helene. Muudugi!

Elly. Muudugi!

Burgsm. Kui tagawarawäe - ohvitser
oled -

Helene. Me wammume teile, doktor, et wainime kui haud!

Norbert [seisab heepis pahem. pool]

Burgsm. Helene, Marie ja Elly [istuvad üheskoos pahem pool]

Liselotte ja Heinz [seisawad wähe
eemal paremal pool]

Burgsm. Noh siis see lugu... aga
nagu üldtud -

Helene, Marie ja Elly [keskangesti
põnewil on, lähiseigi]. Aga see
on ju iseenesest meista! Aga muu-
dugi! Muudugi!

Burgsm. Ma wõin teadagi ainult
üleüldistes tähendustes kõnelda.
Te teate: Ametisaladus... ja kui
pääle selle veel tagawarawäl-oh-
witses oled -

Helene. Kui teie nüüd mitte ei
jutusta, siis suren ma teie silma all!

Burgsm. [aeglaselt]. Asi puutub ühes
se harrasse... ühese isikusse, millel
wäga silmapaistew noht seltsman-
nas -

Helene, Marie ja Ellij [äritatud]
Aah!

Helene. Kas me tunneme teda?

Burgsm. [kehitate õlgasid]. Ma
ei ütle mitte ja, ma ei ütle mitte
ei, see on ametisaladus.

Marie. Silmapaistew noht selts-
mannas.

Ellij. Ametrin?

Burgsm. Ma ei ütle mitte ja, ma
ei ütle mitte ei. Kui -

Helene. Edasi! Edasi!

Burgsm. Nii siis, nagu üeldud, isik-
 kusse, kellel väga silmapaistev koht
 seltskonnas ja - tema pruusse.

Helene, Marie ja Elly. Aah!

Helene. Kas pruusa?

Burgsm. Ja muidugi.

Elly. Plus?

Burgsm. Ma ei ütle mitte ei, ma
 ei ütle mitte -

Helene. Lase ameti dentel edasi
 jutustada!

Burgsm. Mehel on ümberlõika -
 mata tõendus, et tema pruusa te -
 da petab -

Helene [Liselotte ja Heinzi poole]
 Lapsed, lõbustage endid ema -
 kesnis edasi sääl vähe kaugemal!

Liselotte [pealvalt]. Lapsed!

Päh!

Heinz ja Liselotte [lähivad pa -
remale poole ja jäävad ühe laua
 juurde seisma, mille peal üks
 album on. Järgneva jutu ajal

kõnelewad nad tasa teineteise -
ga allemis lehitsedes, kuulatawad
aga seda, mis saälpool raagi -
tanse]

Burgsm. Umberlõmmata tõen
dused, et temal üks armukene on
Helene, Heäbitu!

Elly. Kas siis niisugust asja täna
päew üleüldse ette tuleb?

Burgsm. Armukene, kellega ta
sala kokkusaamised kokkumanda
kohas on.

Elly. Niisugune alatus!

Marie. Waevalt uskuda!

Helene. Salajased kokkusaamised?!

Burgsm. Shees, nagu õeldud, isin
wäga lugusõetud kohal, on ni-
melt oma ameti läbi sunnitud
tihti ära reisima. Kui nüüd mees
ord wõsel oma reisilt tagasi jõu-
ab, leiab ta -

Helene [põnnusega]. Leiab ta?

Burgsm. Leial ta - tema proua
magab -

Elly. Ah, ta magab?

Burgsm. Na ja, ta magab, ja sääl
leial to - parabr. - oma proua
öblauakese pääl - ääh - proua
- pardon - öblauakese pääl -
ääh -

Helene. Mida siis?

Burgsm. Ühe paberist suuräti.

Helene, Marie, Elly. Ühe paberist
suuräti?

Burgsm. Ja ühe paberist suu -
rätid ühe sinise tuttava restora -
ni nimega.

Elly. Shooking!

Marie. Ja niisuguse asja jätab
ta oma öblaua pääle laonide!

Elly. Kivi ettevaatamata!

Helene. Missugune weini restoran?

Herbert [Helene poole], Ära
ometi doktorile wahel sega!

Burgsm. Beda ei tohi minna

muudugi teada mitte ütelda -
igatahes üks veinirestoran, kus
ka üksikuid tubasid olemas on
Helene Kourmeusi?

Heinz [pöörab äkki teiste poole
ringi, lükkab sääljuures laumuse
külge, mille juures nad kischottega
seisavad, üks waas kukub kühise-
des klaasaluse pääle ümber - ta
scadab waasi osawasti pisti, paha-
male poole kuulatades ja tähele
pannes, kas keegi midagi on mär-
ganud]

Prigasm. Seda ei tohi ma üteld-
da. Ita ei ütlet mitte ei, ma ei
ütlet mitte jax. Noh ütleme, see
oleks Kourmeusi -

II. Marie [Roberti poole, ahwarda
teda naeratades]. Doktor! Doktor!

III. Elly. See on siis Kourmeusi!

Norbert. Minu daamed, kui tei
gdwornadi härrat ühtelugu segat

Elly. Me oleme juba wait!

Burgsm. Ja paberist suuräti pääl
seisab poliitsiga kirjutatud mär-
kus.

Marie. Aa!

Helene. Armuavaldus?

Burgsm. Ei. Mitte muud midagi
kui esmapäev kell 9.

Helene. Kesmapäev?

Herbert [pahaselt]. Siis waini
juba oerd!

Burgsm. Kesmapäev oli nimelt
see päev — seda teadis praua —
kus tema mees oma harilikule
reisile pidi minema.

Helene. Edasi!

Burgsm. Mees teeb, nagu ei oleks
ta midagi ei näinud, ega li-
genud, pistab ainult suuräti-
ku taskusse, see on praegu anti-
de hulgas, tuleb minu juurde ja
küsib minu käest nööu. Tahab
ennast muudugi lahutada las-
ta.

Kelly. Ah Jumal, ah Jumal, ah Jumal!

Burgsm. Ka ja, ütlen mina, see on ju kõik väga häa ja kena, aga - meie me kodanlise seaduse järel, kus abielulahutus nii kole raskeks on tehtud, endistel aegadel oli see ju nii kerge -
Marie. Päält tulebgi see ütetus wana häa aeg!

Burgsm. Pää ei jää küll muud muu üle, kui paarikest teo pääle kinni tabada -

Kelly [kingawate silmadega]. Aa Teo päält!

Marie. Küünd lähel asi hulluks!

Helene. Edasi!

Burgsm. Pääasi: mitte midagi märgata lasta! Põen! Heus sai dale tõesti esmapäewel hennimise minema, aga -

Helene. Aga?

Burgsm. Tuleb õhtu tagasi.

Helene ja Marie. Aa!

Elly. Oh häida!

Burgsm. Ja võtab pimedas es-
kojas Kuurmeusi vastu - ääh -
tahtsin ütelda veinirestorani
vastu.

Elly. Ja kas tema pöörua tuli?

Burgsm. Ja ta tuli.

Marie. Hirmus. Hirmus.

Burgsm. Oma mõlema silmaga
näeb ta oma pöruat üle uulitsa
tulawat ja Kuurmeusi juurde -
ääh - tahtsin ütelda veiniresto-
rani sisse astuvat.

Marie. Ja siis läks ta temale jä-
ale

Burgsm. Mitte kohe, muidugi.

Sest - ta pidi umeti võtama ku-
ni . . . pardon - na ja, kui ta
teda teo pääalt kinni tahtis ta-
bada. . .

Elly. Iha mäistan!

Burgsm. Kivis teatud aja

järele astub ta sisse ja nõuab, et
teha sinna tuppa juhatatavaks,
kus see ja see daame istub.

Marie [nõhutab end Burgsmül-
lerile lähemale]. Ja sääl?

Elly. Esst!

Burgsmüller. Ta tahab ust avada,
kuud see on luksus.

Helene ja Marie. O, o!

Elly [nõhutab ka Burgsmüllerile
lähemale]

Burgsm. Ta nõpsutab - vastust ei
tule.

Marie. Vastust ei tule?

Helene. Paarikene ei oleud ometi
ennast ära täpsnud?

Burgsm. Ta nõpsutab veel kord -
keik jääb vaiksiks.

Helene. Mis ta siis tegi?

Burgsm. Ta visub ust, see lähel lah-
ti -

Helene. Jumal tänatud!

Burgsm. Fulca on tuhi.

Käik. Tühi?

Burgsm. Aken on lahti, paarikene on läbi aken ära päänenud.

Helene. Waene mees!

Burgsm. Tuba oli nimelt alumisel maja korral, ja aken wiis hoovi pääle.

Elly. Nüüd ei wõi ta ennast wist küll mitte lahutada lasta?

Burgsm. Esialgu muidugi teada wäl mitte. Aga -

Marie. Aga?

Burgsm. Teataw härra tuleb muidugi jälle minu juurde ja jutustab mulle luo ära. Minu esimene küsimine, kas ta oma pruut on midagi märgata lasknud. Oinuks ei.

Elly. Ja nüüd

Burgsm. Asjalugu on nüüd järgmine: et pruut oma armukese - gu weinirestoranis oli, on kindel. Tema mees on ise teda sisse mine -

mafrainud. Selle pääle võib ta wanduda. Kuid en ainult veel tarwis seda isikut wälja nuuski-
da ja selgers teha, kellega tal
säääl kokkus aamised olivad
Helene. Kuidas wisi tahetaks siis
seda pääle hakata?

Burgsm. Selle eest saan mina hoolt
kandma. Se wõite arwata, missu-
guses psalamikusarnases tegevuses
mina olin ja olen ja olema saan.

Kelly. Seda võib teist arwata.

Burgsm. Ja nimelt mitmelt küljest
Sest esiteks on üks corpus delicti
olemas.

Kelly. Üks corpus delicti?

Burgsm. Ja muudugi. Oma põge
nemise juures läbi akna on see
paarikene midagi maha unustanud.

Marie. Maha unustanud?

Heinz ja Liselotte [waatawad üks teise
otsa]

Burgsm. Ja. Midagi tuppaa unustanud.

Elly [hirmukalt]. Mida siis?

Burgsm. [kehitatavõlasid]. Seda ei või ma mitte ütelda.

Marie. Teie peate meile seda ütleva, doktor!

Helene. Üks kinnas?

Marie. Faskuväht?

Burgsm. [naeratah paljuütlevalt]

Ma ei ütleva mitte ja, ma ei ütleva mitte ei.

Norbert [ironiliselt]. Teie olete ju kindlam kui rahakaps, doktor!

Marie. Ah, teie olete halb, doktor, teie olete halb, teie piivate meid ju!

Elly. Päris kole inimene olete teie!

Burgsm. Kahjuks peab advokat seda olema mõnikord, armuline preema.

Helene. Ja mida olete veel väljanimnud?

Burgsm. Teiseks on ülemkellner ja
pikkolo olemas, kes paarikesele söö-
gi ja shampanjeri lauale kandsiwad
Pikkola näitusens en meile mere-
wähka wimud.

Marie. Need prassijad!

Burgsm. Armastusest üksi ei näi
see paarikene küll mitte elanud
olema. Meruwähja järel tuliwad
austrid.

Kelly. Issugune söögisedel!

Helene. Ihma habemeta!

Burgsm. Armulisel proual näinse
ju selged teated olema.

Helene. Ainult umbrakaudu.

Burgsm. Ja ülemkellner ja pikko-
lo seletawad kindlasti, et nad här-
ra ära tunnensiwad

Heinz ja Liselotte [kes wahypoäl-
ettepoole on astunud, waatawad
ünsteisele otsa]

Marie. Ah xiii paha!

Burgsm. See ei ole aga mitte veel

näin. Pikkolo oli ühe teise paari jaoks kinnise wankriga wõurimehe pidanud toema. Sel silmapilgul, kui ta wõurimehiga kohale jõuab, tulewad need naks, kes akka karsidu päägenenud läbi hõuwi ja eskoja, astuvad wankri ja sõidawad minema.

Elly. See on liig!

Burgsm. Muudugi mõista oli müüd waga tahtis ka wõurimeest tunnistajaks saada.

Helene. See oli küll wõimata?

Burgsm. Ühale wähegi andriksmale adwenadile ei ole midagi wõimata. Mina panin siis ka wõhe kuulutuse näimidesse ajalehtedesse, et see wõurimees, kes sel ja sel õhtul, sel ja sel nella ajal teatud jooginajast ühe daame ja ühe härra pääle wõttis, minu juurde ilmuns, hää taru eest.

Helene. Ja ilmusgi?

Burgsm Ei ilmunud ainult, vaid
Marie. Waid?

Burgsm. Waid seletab niisama, et
ta selle härra ja daame kindlasti
ära tunnens.

Heinz ja Liselotte [waatawad teine
teisele otsa, kõhivad]

Lilly. Doktor, teil on enne!

Marie. Keiega peaks waidulewsi
paberisi astma!

Burgsm. [Meelitatud]. Mina ei
jää aga sellega inka veel mitte
rahule.

Marie. Mida te siis veel tahate?

Burgsm. Ülemkellner, piirkula ja
sõiduvoorimees on ju kindlasti
vastu waidlemata tunnistajad,
aga lõpuks on nad siiski inka
ainult nõnda ütelda teise klassi
tunnistajad. Wäga tähtis oleks aga
see, kui kedagi haritud siltskon-
nast leiaks, kes sel õhtul kergema-
ta saäl wübis ja mõnda tunnis-

tust anda võiks. Sinna poole on
nüüd minu järeleuurimised, si-
hitud.

Helene [pöörab ennast Herberti poole
ümber ilma paha aimamata]

Kas sina siis midagi ei näinud
ega kuulnud?

Herbert. Mina? Kuidas nii siis mu-
na?

Burgsm. [vaatab üles] K i i s?

Helene [süütalt]. Teie olite ometi-
sel õhtul sääl - ens ole, doktor, see
oli ju esmapäeval?

Burgsm. Ja muidugi.

Helene. No veadake. Esmapäeval
oli minu mees ühes härra Krame-
ri ja härra Healtenhofiga Kour-
musei juures austrid ilma habe-
meta söömas

Burgsm. Aah, see on mulle ju ütle-
mata huvitav!

Marie [tõukab Helene salaja]

Helene [Marie]. Mis pärast sa mul-

60.
le mülge lüüd? Selle juures ei ole
ju midagi!

Norbert [pahaselt]. Kes ütleb siis,
et see lugu just Keurmeusi juu-
res on juhtunud?

Burgsm. See on tüpsvõlest Keur-
meusi juures juhtunud.

Helene. No vaadake, Denter,
teil on teesti enne. Saäl on teil
korraga kolm tunnistajat!

Marie [tõukab Helenet jällegi sa-
laja]

Helene. Mis sa õige tahad, Marie?

Marie. Minu mehel ei ole aega
kohtusse tunnistajaks jooksta.

Elly. Eugenil ka mitte!

Norbert. Tunnistamisest ei või üle
üldse juttugi olla. Meie ei oleme
ju mitte saäl juures!

Burgsm. [tõuseb püsti]. Pardon,
armas härra Denter, aga ma pean
süsgi paluma - armuline pruua,
olen teile väga tänulik -

Norbert. Mis te sellega tahate ütelda?

Burgsm. Kii härrad esmapäeva õhtul Keurumõõsi juures olivad, saame iseenesestgi mõista teid üle kuulama.

Norbert [pahaselt]. Mis ülekuulama?! Meie ei istunud ju mitte sääl toas!

Burgsm. Seda ei ütle ju keegi. Aga võimalikul korral istusite wahet kõrwaltoas, võimalikul korral panite midagi tähile, mis meid selle inimese jälgile võiks viia.

Norbert. Mida pean ma siis tähile pannud olema?

Burgsm. Ma ei saa aru, mis pärast te ~~sait~~ nii aritatud olete, armas härra Dontor.

Norbert [katsub enesest jagu saada]. Aritatud? Ma ei ole pürmu-
gi aritatud, aga te võite sellest

küll aru saada, kui vähe armast
see on ühe kümne protsessi juurde
tunnistajaks ristud saada!

Burgsm. Teie võite sellest mis amuti
aru saada, et mina oma habitar-
vitaja kasuks võin teha, mis ma
teha võin

Norbert [pahaselt Helenele]. Kas
näed nüüd, mis supi sa mulle keet-
nud oled!

Helene. Aga mis sellest siis on?

Norbert [ärkiliselt]. Kui see sulle
mitte midagi ei tähenda vall wanne-
- [uttu parandades] wannet wandu-
da, mulle tähendab see küll midagi!

Elly [püsti tõustes]. Ma pean no-
ju minema

Marie. Mina ka.

Helene [tõuseb ka püsti]. Mins
siis nii äkki?

Elly. Eugen võtab mind. Jumalaga,
jumalaga, härra doktor

Burgsm. [kumardades]. Minu daa -
med -

Marie ja Kelly [sammuvad ruttu
keskm. ukse poole]

Helene [neile järel astudes]. Aga
lapsed, laske mind emeti teid
välja saata! [Burgsmülleri poole].
Halb andage mind üks silmapäik,
härra Dكتور!

Kelly, Marie ja Helene [lähuvad
keskelt ära]

12. etendus.

Norbert, Burgsm., Liselotte

Heinz

Heinz Jumalaga

Liselotte Jumalaga

Norbert [kusalt]. Jumalaga.

Burgsm. [kumardab pääga Lise -
lotte poole]

Heinz ja Liselotte [minema
keskelt]

13. etendus.

Norbert. Burgsmüller.

Nurbert, Härra Kontor, ma pean teid paluma mind ja minu sõp-
ru mitte tunnustajaks üles anda,
meie tunnustusel ei oleks mingit
väärtust.

Burgsm. Seda ei või ma mitte!
Oma kaitseluse pärast mitte!

Nurbert. [jälle rohkem äritatud]
Ma pean ütleva, niisugust hoo-
limatust -

Burgsm. [kohusetruu näoga] Oma
ametivalitustes ei või ma kelle-
gist hoolida.

Nurbert. So? Na, siis pean väga
kahetsema. Ma ei olnud esma-
päeval üleüldse Keurmeesi juu-
res.

Burgsm. Ah! Armas härra Kontor,
seda ei oleks te mitte ütleva pi-
danud. See ei tohtinud tulla.
Küüd pean ma alles ^{üüti} seda ümünd-
ma.

Nurbert [vihaselt]. Te lähete haa-

wawaks, häärna doktor!

Burgsm. Mitte pärmugi. Aga -
tunnistajad, kes ühel või teisel
põhjusel väikida tahawad, kin-
nitawad harilikult, et nad saäl
ei ole olnud.

Herbert [teelikult ja auuliselt].
Kui mina teile aga ütlen, et ter-
we see asi nali oli - et ma selle
löö oma naisele ainult nalja
pärast jutustasin, sest et tema
oma armukadeduses minult
teada tahtis, kus ma esmapäe-
wa õhtu mööda saatsin ja
selle kohta täendusi nõudis,
mida ma talle mitte anda ei
wõinud - siis peate ometi selle
siletusega leppima.

Burgsm. [venitades]. So... So...

Herbert. Ja nüüd suruge kor-
rans oma ametipalawik ühens
silmapilgurs maha ja suitseta-
ge rahustuseks üks pakeros. [Wä-

tab ühe laukese päält metallkasti-
nese paberessidega ja ulatab selle
lahtiselt Burgsmüllerile]

Burgsm. [võtab tummalt ühe pabe-
russi kastikesest ja vaatleb seda tä-
hlepänelikult]

Norbert [kastikesest laua pääle ta-
gasi seades ja tikku põlema süü-
rades]. Te võite teda rahulikult
suitsetada, ta on häa, seda sorti
ei leia te temes kinnas, need saatis
mulle mu äämees Odessast, see on
üks sort, mida sugugi wälja ei
veeta. [Ta ulatab Burgsm. põlema
tikku]

Burgsm. [võtab rinnataskust sigari-
tasku, pistab paberussi selle sisse
sis jälle tasku tagasi]. Kas tohin
weel üht paluda?

Norbert. Heä äämelega. [Tovb kast-
nese]

Burgsm. [võtab teise paberussi]

Norbert [tahab meesti tikust tuld]

tõmmata]

Burgsm. Täna ei ole tarvis
Norbert [imestanud]. Kuidas?

Burgsm. [pinnamisi]. Just niisugune paberus, mida temest linna-
nast saada ei ole kui ainult teie
juurest, niisuguse paberussi, mida
teie ääres teile Odessast saad-
nud ja mida mitte Saksamaale
sisse ei veeta - niisamasugune
paberus leiti esmapäeva õhtul,
weel tuli ots selles toas, kust mi-
nu kaitseluse naene ühes ema
ammukesega ära oli põgenenud.

Norbert. Ei ole võimalik!

Burgsm. See on nii. Ja nüüd
peate teie mulle kas tunnistuse
tooma, kus teie olite -

Norbert. Mis?

Burgsm. Ehk mina ütlen, teie
olite minu kaitseluse naese
ammukene.

Norbert [iseenesest ära, kemilise

tab ühe laukese päält metallkasti-
nese paberessidega ja ulatab selle
lahtiselt Burgsmüllerile]

Burgsm. [võtab tummalt ühe pabe-
russi kastikesest ja vaatleb seda tä-
hlepänelikult]

Norbert [kastikesest laua peäle ta-
gasi seades ja tikku põlema süü-
kades]. Te võite teda rahulikult
suitsetada, ta on häa, seda sort
ei leia te teheskinnas, need saati
mulle mu äämees Odessast, see on
üks sort, mida sugugi wälja ei
weeta. [Ta ulatab Burgsm. põlewa
tikku]

Burgsm. [võtab rinnataskust sigari-
tasku, pistab paberussi selle sisse
siis jälle tasku tagasi]. Kas tohin
weel üht paluda?

Norbert. Häämelega. [Tõub kast-
nese]

Burgsm. [võtab teise paberussi]
Norbert [tahab uuesti tikust tuld]

tõmmata]

Burgsm. Täna ei ole tarvis.

Norbert [imestanud]. Kuidas?

Burgsm. [pinnamisi]. Just niisugune paberus, mida temest linna-
nast saada ei ole kui ainult teie
juurest, niisuguse paberussi, mida
teie ääres teile Odessast saad-
nud ja mida mitte Saksamaale
sisse ei veeta - niisamasugune
paberus leiti esmaspäeva õhtul,
weel tuli ots selles toas, kust mi-
nu kaitseluse naene ühes ema
ammukesega ära oli põgenenud.

Norbert. Ei ole võimalik!

Burgsm. See on nii. ja nüüd
peate teie mulle kas tunnistuse
tooma, kus teie olite -

Norbert. Mis?

Burgsm. Ehk mina ütlen, teie
olite minu kaitseluse naese
ammukene.

Norbert [iseenesest ära, kumilise

meeleärakeitmisega] No! Seda
 pole veel ilmas ette tulnud. ~~Otse~~
~~ümberpöördud~~, seda tuleb meie
~~praxisis iga päev ette~~. [Ta on
Burgsm. rahulinult]. ~~Otse~~ ümber
 pöördud, seda tuleb meie praxisis
 iga päev ette. [Ta kumardab ja
läheb keskm. unse poole]

[eesriie]

Teine waatus.

Näitelawa nii kii esimeses waatuses.
Teinetsunat.

Esimene etteaste.

Helene üksi.

Helene [istub oma kirjutuslaua es, pis-
tab praegu kirjutatud kirja ümbriksse,
paneb ümbriku kinni, kleebib marqi paa-
le ja kirjutab adressi! [keskusse paa-
le wäljast koputatakse!]

Helene. Sisse!

Heinz. [tuleb keskm. ukse kaudu sisse]

Teine etteaste.

Helene. Heinz.

Heinz. [Kelle olekus midagi kindlusestat
on! Tere hommikust, Helene.

Helene. Sina? Kes sind siis sisse laskis?

Heinz. Kõrgitideks

Helene. Kas kooli ei ole?

Heinz. Meie ajaloo koolmeister on hai-

kes jäanud, sellepärast oleme kaastun-
di vabad

Helene [naeratades] Norbert ei ole mitte
kodus.

Heinz. Palun see ei tee midagi.

Helene. Ma mõtlesin, sul on ehk midagi
talle ütelda.

Heinz [kohkumult] Ütelda? Kas ta rää-
kis midagi?

Helene. [naeratades] Noh ta arvas ainult

Heinz. [huttu] Mis ta arvas?

Helene. Sinu raamatud maksvat nii
kole palju raha.

Heinz [kergemalt] Ah seda! Waata nii
sugune tema on! Et ma kord temalt
paar närust krossi laenasin, seda jutus-
tab ta koke edasi! [Ta võtab lüüa
päält paberossid ja pistab tasku]

Helene. Minule tohib ta seda ometi ütelda

Heinz. Väib ometi juhtuda, et mehed
oma vahel mõnikord üksteist aitavad

Helene. [naerdes] Muidugi! Ainus olgu
inimene, aitaja ja hää.

Heinz. Ja nende paari krossi pärast ei
 ole tal vaja karta. Ta saab nad tagasi,
 kui ma kas või lumehüveldamisega
 neid pears teenima!

Helene. [naerdes] Lumehüveldamisesse
 on ju veel aega. Meil on ju alles juuli
 suvi.

Heinz. Salgi enam ei laena ma tema
 käest! Salgi enam! Selle pääle võib ta
 jülge olla!

Helene. Kuidas võib nii kättestasumise-
 nimuline olla! Kui mina sind vahest-

Heinz. Kuida?

Helene. Kui mina sind vahest aidata väiksin.

Heinz. [ei tea mitte mis ta ütleva peab,
 ahast ja ütelda, aga habeneb] Väga lah-
 ke sinust, aga... ühe naese käest ma
 ei võta midagi!

Helene. [ütemuulselts naerdes] Ka mitte
 ma võin naese käest?

Heinz. Vaata, need pilkad sa mind
 veel! Kui sa mõtled, et ma ainult
 ellipärast tulin -

Helene. [koputab talle põse päälle korra
se emaliku äärmusega] Misspärast sa
lid siis, Heintzine?

Heintz. Ainult vaadata tahtsin kui
su käsi käib!

Helene. [koputab talle muusti pale pä
leus sinust, mu Heintzine!

Heintz. Eks ole? Kuule, Helene, mis sii
eila sellist loost niimaks sai?

Helene. Missugusest loost?

Heintz. Na, sellest, millest doktor Bru
müller jutustas

Helene. Teie kuulatasite muidugi

Heintz. Tseenesest mõista. Ega ma
ameti laps ei ole, et sarnased asjad
ei peaks huvitama! Ma ei ole ameti
mitte ainult selle jaoks ilmas, et
vana Rooma keisrisid pähe thupida
ma olen ameti inimene. Kas see voo
rimis veel midagi on ütelnud?

Helene. Missugune vaimus?

Heintz. Na see --- see --- see, kes nende
mõlematega rääkis.

Helene. Mis see siis sulle korda läheb?

Heinz. See loqu huvitab mind.

Helene. Ah?

Heinz. Kui enam ka kord teaduse raamatuid tuleb tungida, siis peavad sarnased asjad ju huvitama. Kas ta on midagi ütelnud?

Helene. [naardes] Seda ei näi ju mina teada!

Heinz. Ja ülemkellner ja pikko, kas nemad on veel midagi ütelnud?

Helene. [naardes] Minul mitte! Saäl pead sa juba Doktor Burgsmülleri poole pöörama.

Heinz. Ma mõtlesin, et ta sulle veel midagi jutustas, kui meie ära läksime.

Helene. Heintzixene, Heintzixene, sa ei taha mind ametiigi uskuma panna, et sa selle huvitava loo pärast oma vaest ajaloo koolmeistrit lasksid haigeks jääda.

Heinz. Ma ei mõista, mis sa sellest a ütelda tahad.

Liselotte. [tuleb kiskelt]

Kolmas etteaste
Endised. Liselotte.

Liselotte [Wähe kohmetu] Tere hommikust Helene.

Helene. Sääl an sulle wastus. Lapsed, hie ajate arja tüesti liiq hul-luks!

Liselotte. Mis siis?

Helene äila pääle tõunati alles oli Teil minu juures rendezvous

Liselotte. Kellel oli rendezvous? Minul mitte!

Helene. No minul ka mitte!

Helene. Ja muid püüdis Heinzi-kene juba hommiku vara ajaloostun-nist.

Heinz [tub haawatud näo] Ma ei ole veel ial ühest tunnist püüdnud! Ma liian see on kõlbuse wastane!

Helene. [Liselottele] ja sina madlimise-
tunnist

Liselotte. [kehital olasid] Kuu sa seda
usud - mina ei või seda muuta.

Helene. Wõi tahtsid sina ka uuerimehe
üle kateid saada?

Liselotte [heidab Heini pääle rühli-
se küsiva pilgu]

Helene ja ülemkellneri ja pikkolo ~~na~~?
[ta naerab]

Liselotte [vaatab küsivalt Heini pääle.

Helenele] Ma ei saa aru, mis juttu sa
sääal ajad. Mina tulin siia, sest et -

Helene. [naerab] Wain juba arvata!
Wärwid on jälle otsas!

Liselotte. Nii see ka on, Jumalate tä-
matud. Aga kui sa usud -

Helene. [humoriga] Ma ei usu mitte
midagi, mu armas Liisikene. See teeb
mulle ju kõige suuremat lõbu, oma

wäikest - pardon - suurt täditutart -
Liselotte. Jumal tänatud!

Helene. - wähe aidata. Nii siis, palju

läheb sul tarvis

Liselotte 20 marka.

Helene. Wätk ja paak!

Liselotte [minakalt] Miu seas puudub ka Ingeis kohalt-sinine, see maksab üksi juba kaks marka.

Helene Seda viirust küll. Kole!

Liselotte. Jumal tänatud

Helene Selle kohalt-sinisega mida sa läinud kuul ära oled tarvitanud, võib kaks viirutorni ära värvida

Liselotte Hakkad sa jälle pääle?

Helene Ei, ei, sa pead raha saama - [ta haarab taskusse] ah, ma olen and rahanõti magamise tuppa unustanud - oota ma toon kohe. [Ta astub ukse juurde pahem. poole pöörab ümber] Lapsed Teid võib anda hää sidametunnistusega üksi jätta
Heinz. Aga Helene!

Liselotte [pehitab elasid, tõmbab suun-
gad alla poole, põlglikult] Päh!

Helene. Olge mõistlikud [ta pöörab ümber]

ja lähed!

Heinz [lahkusega] Helene! Helene!

Helene. [uisatab ja pöörab ümber... nende poole] Noh?

Heinz [väga lahkelt] Kui sa juba kord oma nahakoti järel lähed, võiksid sa mulle ka midagi kaasa tuua!

Helene. [naerab] Oh sa võimeka!

Heinz. [naerab]

Helene. [lähed ära paremale poole]

Neljas etteaste.

Heinz. Liselotte.

Heinz. [müüa kui Helene läinud on, muutub Heinz kosiseks ja pöörab ennast kõrvu Liselotte poole]

Liselotte [äkilise kosisenäo-ga] Mis ta aige mõttes selle vabimehega?

Heinz. Sa ei pruugi kartä. See oli ainult sellipärast, et mina tema käest küsisin, kas vabimees veel midagi on ütelnud.

Liselotte. Kas ta on?

Heinz. Tema ei tea seda mitte.

Liselotte Wastis!

Heinz. [astub Liselottele lähemale] See on niid ükstapuka. Kas keegi meilt midagi tahab, karwis ainult häbemata olla. ainult häbemata. Koike salata. Teeks teha ei saa keegi midagi. Sa ei lase ennast ometi mitte lõksu ajada.

Liselotte. Na, nii rumalad mõis ei ole.

Heinz. Noh, mina ka mitte [Ta heidab kiire pilgu pahemale poole uuse pääle, vaatab kähku Liselotte ümbert kinni ja tahab teda suudelda!]

Liselotte [hakkisabelides, vihaseelt]

Mis sul meelde tuleb?!

Heinz ära ometi edvesta! [Ta suudleb vastupanajat suu pääle]

Liselotte [vihaseelt] Sa oled häbemata! [Ta hõõrub haskurätikuja vihaseelt oma huuli]

Heinz. Mis see peab tähendama? Kas sul viimati Doktor Burdpmüller siin on torquund?

Liselotte. Ah mis, Doktor Burgsmüller!
Anna mulle parem mu kümme mar-
ka tagasi!

Heinz. Missugused kümme marka?

Liselotte. Mida ma teise pudeli sham-
panjeri eest maksin.

Heinz. Mina maksin ju esimese eest.

Liselotte. Sa jõid ka ka ära!

Heinz. Sina jõid ju kaasa!

Liselotte. [põlgeinult] Lena kavaler
kes oma daameid shampanjeri eest
maksata lasub!

Heinz. [vihaselt] Na kas tead, selle pä-
rast ei ole sa ammugi veel mitte daameid
et sa kõnu liigutada mõistad ja siga-
ri suitsu läbi nina saad puhuda.

Liselotte. jumal tänatud!

Helene. [tuleb pahem. poolt]

Viies etteaste.

Endised. Helene.

Helene. Kas olite mõistlikud?

Liselotte. [pahaselt] fäta omelti see nali,

Helene!

Helene. Siin on üks süskurt po
le tüju! [Ta annab kalle ühe kuld

Liselotte [lühidalt] Täna. Nüüd
ma minema. Ma lubasin ühe sõbr
koku saada.

Helene Terwita oma sõpra minu p

Liselotte [lühidalt] Täna. Juma
[Ta läheb keskm. uksele, ilma Hei
tähelepanemata]

Helene Ja ära sa kohalli-sinist ära
tä!

Liselotte [krimpuldas nägu] ah ei
[Läheb keskest ära]

Kuues etteaste.

Heinz, Helene.

Helene. [hummoriga! Na?

Heinz [rahutult, on märgata, et ta
Liselottele nuttu järele minna tah
tõmbas uuri taskust] Mina pean
minema! Kell püüme an meil ladi
kell direktori juures!

Helene. Säh! [Ta viskab kalle ühe
kuld tüki]

Heinz. [Tahab kuld tüki kinni
püüda, see kukub aga maha ja
veereb ühe tooli alla, ta roomab
pooleni tooli alla ja löstab ta
üles, lõbusalt] Tänan! Wennanade
se käest võib ju kõik vastu võtta,
ta, wennanadene au ju kriide
[Ta võtab Helene' ruttu üm-
bert kinni ja suudab teda, ja kor-
mab siis keskmise ukse juurde]

Helene. Heinz! ära mine häbi-
matas!

Heinz. [Puleb tagasi] Sa ei pruugi
Kerber'ile sellest midagi lau-
suda, et ma siin olin!

Helene. Halastajad ääd on tum-
mad!

Heinz. Ma arvan selle vöörimehe
pärast. Ta teeb omi ainultjäl-
le mõne rumala tähenduse. Ta

ei usu mitte, et mind mingi-
suqune asi huvitab!

Helene. Wait kui suks!

Heinz. Sa oled kõige taredam
naene, keda ma tunnen. Kah-
ju et sa mitte minu naene ei
ole!

Helene. [naerab] ah Heinz! Sa
võiksid mulle väikest lah-
kust üles näidata.

Heinz. Häämeeliga!

Helene. Sa võiksid mul üht
kirja kasti visata [astub kirju-
tuslana juurde]

Heinz. Häämeeliga!

Helene. [annab talle kirja] ära
sa aga unusta!

Heinz. Kirjasid ei unusta ma
ialgi! Ma liian see on kõlblu-
sevastu. [Loeb adressi] „Kau-
banduse nõunik proua
Julie Höpfer“.

Helene. [lööb teda kergelt] Kuidas

voib mi uudishimuline olla? Seda ei tee üks kavaler kunagi!

Heinz. Pardon! Nüüd pean aga katsuma, et minema saan!

Helene. Siselotte ootab ka juba nurgapääl!

Heinz. Ära näägi tühja puru!

Jumalaga! [Ta jookseb kuskmise ukse juurde]

Anna. [astub sel silmapilgul sisse kuskmisest uksest]

Heinz. [jookseb Annale külge] Pardon! [läheb ruttu minema!]

Seitsmes etteaste.

Helene. Anna.

Helene. Aa, Anna! Noh? Kas käisite Hürmansi juures?

Anna. Ja.

Helene. Noh?

Anna. Ei ole mitte midagi lihtsust.

Helene. Mitte?

Anna. Ülem kell uur vaatas ise veel
kord järele, aga mitte midagi ei
olnud

Helene. Hää küll.

Anna. Jah, armuline proua. [Ta-
hab ära minna]

Helene. Võidake natuke!

Anna. [jäab seisma ja pöörab jälle
ümber]

Helene. [läheb piskamisi ja jäab kaa-
ludes ühe kooli juurde ja võtab is-
teti] Kas mäletate kunni armulise
härral sõrmus viimane kord käes
oli? [Ta vaatab Annale murides
atsa]

Anna. [häbelikult] Viimane kord?

Helene. Jah.

Anna. [häbelikult] Esmaspäeva
õhtul oli ta veel armulise härral
käes.

Helene. Kust te seda teate?

Anna. Sest... sest...

Helene. Noh?

Anna. [Wainil]

Helene. [Walpilt] Kas te tahate
mulle müüd ütelda mis Te teate
või mitte?

Anna. Ma pidin armulisele härra-
le üht kirja kasti viima.

Helene. Kaja?

Anna. Ja sääl, sääl sain ma uu-
litlal kogemata oma kädipojaga
kokku.

Helene. Mis Teie kädipojal selle-
ga tegemist on?

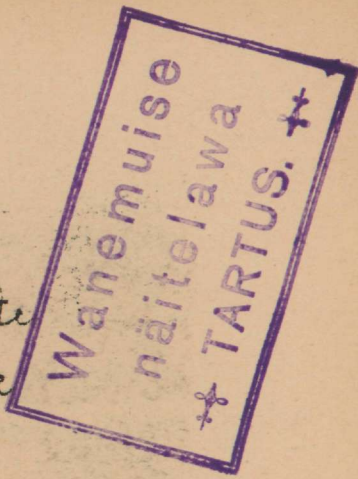
Anna. Sest et ta mulle oli kirjuta-
nud et ta esmaspäeva õhtul tuleb.

Helene. Ja Teil on selgesti meelis,
et armulisel härral sõrmis käes
oli, kui ta Teile kirja andis?

Anna. Ja.

Helene. Kas Te ka tõesti igal pool
otsisite?

Anna. [hakkab nuttma] Ma olen
korralin tüdruk. Ma ei ole mitte

varas. Ma ei varasta midagi. [Ta muutis]

Helene. Seda ei ole ma ju ütlenud

Anna. [muuksus] Kui armuline proov
arvavad - [ta muuksus]

Helene. Jätke järele oma hulumisega.
Ükski inimene pole Teile midagi tei-
nud. Kellele see kiri oli?

Anna. [jätab muuksumise] Minule.

Helene. [kargab püsti] Mis?!

Anna. Na ja, ta on ometi minu tädi-
poeg.

Helene. Rumalus! Mikina arvab seda
kirja mida armuline härra Teile andis.

Anna. [muuksus jälle] Raamatukoogu
jaoks.

Helene. Atsige veel kord hooliga. See-
ranis härra magamise toas. Mõista-
te?

Anna, ja.

Helene. Lappide all.

Anna [hädaliselt] Ja ma atsin ju-
ba ühtepuhku. Ma atsin ühtlugu.

[Siit saadik teine ja kolmas waatus labi teeb anna tõsise näo ja räägib kõik, ka teatused [mildumgen] tõsises toonis. Ta usub, et teda käewõru warqans peetakse ja on selle üle haawatud]

Norbert. [tuleb keskest]

Kahesasetleaste.

Endised Norbert.

Norbert. [segaselt ja paherastus] Tere hommikust

Helene. [Lustiliselt temale vastu]

Tere hommikust, Norbert! Lanna poole! Te wõite minna, anna.

Anna Ambleja on tulnud.

Helene [elavalt] kussis]

Anna armuline proua ütlesiwad ameti, ma pidada teda armulise proua magamise tuppa juhutama

Helene. Misparast Te mulle seda

juba varem ei ütelnud?

Anna. Armulike pruua tahtsivad
ju enne teada -

Helene. Hää küll! Ma tulen pohe.

Anna. Täheb Norbertist ja Heleneest
mõelda, keskm. ukse kaudu minema!

Üheksas etteaste.

Helene. Norbert

Norbert [kes Annale järele on vaada-
nud] Mis sellel siis on?

Helene. Ta turtsub, et ta sinu sõrmust
weel kord otsima peab. Ma saatsin te-
da Kourmausi juurde -

Norbert. [Ehmatanud] Kourmausi
juurde? Ma ütlesin sulle omelti, et
seda ise toimitan

Helene. [täis armsust] Ma tahtsin sind
sellest kõigest vabastada

Norbert. [äritatud] Sa ei ole omelti mitte
minu nime nimetata lasknud?

Helene. [imestanud tema ärituse üle]

00
Ei seda ei alnud Harvis, sõrmus ei
alnud saäl.

Norbert. Muidugi trada mitte.

Helene. Kuidas?

Norbert. See on ainiti päris väima-
ta, et ma ta saäl ära olen ka-
tanud. . . kui kolmeks viiksel
lana juures istutaks. . . kuidas
võib siis saäl sõrmus kaduma
minna?

Helene. [tasase etteheituga] Mis pä-
rast ta siis nii pahane oled? Kuis
sa siis käisid nii vara?

Norbert Ahina. . . ma pidin raa-
matu kogusse minema.

Helene [riputab ennast tema
kaela] Sina kiri mets! Lähed ära,
ilma oma naisile muu andma-
ta! Mis sinuga võeti on? Kortsis
kulmud?

Norbert. Ah jumal, kõiksugu paham-
dusi.

Helene. Minema need kortssud! Ma
 mmsutan nad sul minema! [Ta
 suudleb teda otsa pääle! Tawakene,
 õmblija! Ma ütlen sulle, Norbert, ühe
 pluuse lasen ma enesele teha, ühe
 bluuse! Paris kuletus! Kuu sa niisid
 selles bluuses mäed, hakkad mind uues
 ki armastama!

Norbert Seda ei ole mul enam tarwis
Helene. Sa teed seda! Ma vastutan
 selle eest, sa teed seda! [Ta suudleb
 teda ruttu ja juakse rutuliseid pahem
 poole!]

Anna [tuleb keskest lumaqu]

Kümnes etteaste.

Norbert. Anna.

Norbert [kelle nägu koke pääle Helene
 aramineku käsitses on muutunud,
 jahmatat ja pöörat Anna poole, niha-
 selt] Te peate koputama, enne kui
 sisse tulite, olen ma Teile ütelnud!

Anna [häsiselt] Uus rutuline kiri
[Ta ulatab Norbertile telegrammi]

Norbert [hirmuse] See pagana viis!
[Ta kisub tal tusaselt kirja käest ja
avab selle, imestamult]

Anna. [häsiselt] Tõrja ootab vastust

Norbert. [lööb telegrammi] Tavar---

[tõmbab uuri välja! just nüüd ---

[Annale] lüüakse. [Ta astub ama

naise kirjutuslaua juurde, avab

sääli oleva kirjamape, kirjutab vastuse,

kuivatab kirjutuse kirjamape vosa

kustutuspaperi küljes ära!

Anna. [kõtab rabe ajal luuayamaga

mööda kapi aluseid, ^{soorust} kinnoru otsides!

Norbert Sähke [Anna ab Anna kätte

vastuse]

Elly. [avab väljastpaolt kinnuse ukse

ja pistab pää sisse]

Uostiskrim. etteaste.

Endised. Elly.

Elly Kas on lubatud? Aga, Teie olete,

hanna Doktor! [Ta astub sisse!]
Harbert. Aah, armuline proua!
Marie. [astub Elly taga sisse]

Kaksteistküüm. etteaste.

Endised. Marie.

Marie. [süüastudes] Mina olen ka
 siin!

Harbert. | kakordsest rõõmus. [Anna
 poole] Teadage minu abikaasale et
 prouad siin an.

Anna [hõõselt] ja [lähel minema
 küselt]

Kolmasteistküüm. etteaste

Harbert. Elly. Marie.

Elly. [kõõselt] See an änn, et me, ka-
 kekordsest "oleme. üks üksinda - see
 üks kardetas

Harbert. [naerab kergelt]

Marie. Ellyl an õigus!

Harbert. Pikkaja!

Helene [tuleb pahem poole]

Heljasteistkümn. etteaste.
Endised, Helene.

Helene. Tere hommikust, lapsed!

Norbert. Habandage mind!

Elly. [kõrgeti] Ah kui kahju!

Marie. [viskab Norbertile ühe r kõrgeti
 ühe käemuse] Piikajad on väga
 kurvad.

Norbert. Süül mu maene neid täiesti
 [Ta kumardab naeratades ja läh-
 heb minema paremale poole]

Wiisteistkümn. etteaste

Elly, Marie, Helene.

Marie ja Elly. [Ei tormavad, mipea
 kui Norbert on läinud Helene juurde]

Marie. Sumal tänatud, et ta läks!

Elly. Me peame sulle midagi ütli-
 ma!

Helene. Mända saladust?

Kõik kolm. [An istel nätnud]

Elly. Sa võid arvata, kuidas ma ehmatasin eila!

Helene. Kuidas sa ehmatasin?

Elly. Hui Burgsmüller ütles, et ängeri pidada tunnistajana kohtu ette minema!

Marie. Na, ja mina alles! Mind ei vii kümme hobust enam sinna!

Elly. See on ju hullemini lapsesõamine!

Helene. [maardes] Seda ei või sa ju teada, sul ei ole ju veel last!

Marie. Olge mõistlikud, lapsed.

Elly. Seda loogu oma pesunaisega ei unusta ma terve oma elu ajal ära! See inimene varastab minu kolm tulinut roodilina ära ja paneb nad panti. Asi tuleb aga päeva algel ja mind kutsutakse kohtu ette tunnistajaks. Mis minna enesele sääl päältkumilajate espidin ütelda laskma, seda ei oska

kirjeldada. Ma ei teadnud lõpukspeaegu
enam, kas mina kahju saaja või pesu-
naene olen. Linnad pidin päalegi ise
pandimajast välja tooma lunastama.

Marie. Na ja minu mees alles! Kõnnib
teine ühel päeval mööda uulitsat, kui
ühest maja eeskojast üks mees välja
tuleb ja tema taga üks tüdruk, kes
karjub, et see mees teda löönud. Minu
mees hüüab linnavahti kes tõeja kinni
võtab, tema aadressi, tüdruku aadressi,
ja lõpuks - üsna ilma aegu - minu mehe
aadressi enesele üles kirjutab. Ja nüüd
tuleb protsess! Mis sa arvad, mis minu
mees oma hääsüdamluse eest, kuskida
saab! Siinaluse kaitseja käest, kuskida saab!
Luidast ei õige selle pääle on tulnud, lin-
navahti kutsuda? Missugused hüüd tal
selle tüdruku vastu alla? Missuguses
ühenduses ta temaga seista? Kas tal
selle tüdrukuaga mõni armulugu alla?
Helene, Missugune häbene atre!

Marie. Lõpuks tuleb välja, et tüdrukul laps on. Kas minu mees vahesti selle lapse isa ei ole?

Helene. Naisrõuguse küsimise pani kohus ette?

Marie. Minu mehel armulõugu ühe komponendi miinijaga! Minu mehel!

Helene. Kas see on see saladus, mis Te mulle jutustada tahsite?

Marie. Sa mõistad nüüd, et naisrõuguste laade järel mingit hirmu enam ei ole rõhtuga tegemist teha.

Helene. Ja kui niimoodi rõhtu ees seuga ümber päidakse

Marie. Minu jutustan nüüd oma mehele -

Elly. ja mina & Eugenile -

Marie. Abielulahutuse lugu ja kakkisäämist Kourmoussi juures ja et Bürgsmülleri härrasid teinnistajatena tahab rükkimata lasta.

Helene. ja.

Marie. ja tääl tuleb välja, et minu mees

sugugi. Kõrva müssi juures ei ole alnud.

Helene. [jahmatand] Suiidas?

Elly. Ja Eugeni ka mitte!

Helene. See ei ole ameti võimalik!

Marie. Uusi, kui ma sulle ütlen! Ma olen seda iseegi mõelda võinud. Esmapäeval on minu mehel keesolek pangamühnikude seltsis!

Elly. Ja Eugeni käib esmapäevadelt muustisüprade klubis.

Helene. [segaselt] Minu mees ütles sulle aga ameti -

Marie. See just ongi mida sa teadma pead! Sinu mees liiskas sulle ainult midagi ette, sest et ta sulle mitte selgeks teha ei võinud, kust ta oli?

Helene. Liiskas sulle ette?

Elly. Jamiidugi. Ja nõudis Eugeni ja Kalltenhofi käest, nad käendagu seda!

Helene. Kes seda ütles?

Marie. Minu mees ise!

Elly. Ja Eugeni!

Helene [püsti karates] See on ju hirmus
Marie. Ma palun sind, Helene, seda te
 vad ju mehed päik.

Helene. [meelst ära] Annab mulle ams
 amsõna!

Elly. Amsõna? Helene sa oled aga hir
 mus lapsik.

Marie. Kui minu mees mulle amsõna
 annab, siis tean ma kohe, mis kell on.

Helene. [kui meelst ära] Kui siis ei olnu
 minu mees ka mitte Kaurmõõsi juures

Elly. Seda parem. Siis ei pruugi ta ka
 tunnistajaks olla.

Marie. Kohe niipea kui mu mees mu
 selle asja ära seletas, telefonidist ja

Elly ja siis kirjutasime kaks kirja Bu
 müllerile

Elly. Haltenhof ühe ja Bergen ühe

Marie. Neil on kahju, nad ei või tunni
 tajateks olla, see on üks eksitus, ma
 võinast alibit esmaspäeval selgustada.

Elly. Ja kirjad saatsime üla veel kiir-

postiga ja rinnitatult minema. Heek
äisel lassime ta voodist välja helista-
da!

Helene. Kus siis minu mees on alnud?

Marie. Jumalusest, ära uneti nii,
Helene! Kus ta siis pidi olema? Kuskiil,
kus ta mitte ei tohtinud olla!

Helene [peaaegu nuttes] Hirmus! Hir-
mus! Mõne armusest juures!

Elly. Ja kuis ka?

Marie. See on juba kord nii. Kõigeparem,
sa ei lase sellest midagi märkata.

Elly. Sui meestel halb südamehämmis-
tus on, siis on nad seda õrnemad.

Helene. [vihaselt] Täna seesuguse õr-
nuse eest!

Marie. Niiud oled sa viimaks veel pa-
hane, et me sulle aja arajutustasime?

Helene [ännetatult] ah ei, ei, ei!

Elly. Meie pidasime seda oma kohusest

Marie. [tõuseb püsti] Jumalaga, kallim
[sundub Helenele]

Helene. [kuuvalt] jumalaga

Elly. [kes ka püsti on kõrsunud] Nägemisi
seni, laps. [Ta suudleb teda]

Marie. [minnes] Slus termitus sinu mehe-
le!

Elly. [minnes] Minu poolt ka!

Helene. [murtult] Alla tänan. Terwita
oma meest.

Marie. ja Elly. [lähevad minema keskest]

Heuesteistküüm. etteaste.

Helene üksi

Helene. [katab näo mõlema käega kin-
ni ja langed nuttes tooli päale] Hirmus
hirmus - - - [jätab murekõnnise järel,
kõrsel püsti nagu äkilise nutulise at-
suse järel ja astub ruttu paremale pool-
le, jääb aga parempoolse üsse ette seisma
ja ringitab kätä]

Anna. [tuleb keskest]

Seitsmestriksüm. etteaste.Helene. Anna.Anna. Härra Doktor Burgsmüller.Helene. Misparast te seda mulle teata-
te? Teatage härrale!Anna. Armuline härra ei ole mitte
kodus.Helene. [kohkus] mitte kodus?Anna. Ei.Helene. Kustasii saan?Anna. Wälja läinudHelene. [kohkumult] Wälja läinud? Siis
ütelge härra Dr. Burgsmüllerile, mina--
minuga ei saa mitte rasku.Anna. Ja [tahab minna]Helene. Pea! Aoolake wähe---ei--- ütelge
ütelge--- ma lasen paluda.Anna. Ja [Läheb ära raskelt]Kahesasteiksüm. etteaste.Helene. üksiHelene. [kuivatab tasku wätikuga oma

siini ja kõnnib äritatult risti läbi kva
pahemale poole]

Burgsmüller [tuleb kuskelt]

Ühervaskeistruum, etteaste.

Helene. Burgsmüller,

Burgsmüller [kõniseb ja möödubalt]

Wabandage, armuline proua, et ma
mii vara tülitän -

Helene. [ennast sundides] Minu mees on
kodust ära, kas võin ehk rahest minna -

Burgsm. Teie härra abikaas käis täna
hommikul minu pool. -

Helene. [kohkumult] Teie pool?

Burgsm. Minna ei olnud kuhjaks mitte
kodus -

Helene [ehmatanud eneselt] ja mulle üt-
les ka, et ta raamatukogu käis

Burgsm. Kuidas arwavad armuline
proua?

Helene. Ei midagi - - ei midagi - - -

Wabandage. - - Te näete mind niisuguses.

aleks. -- mul ali. -- ma olin. -- mul ali
just see silmapilgul üks vastik mõtte-
vahetus. --

Burdsm. Ma olen troostita, armuline
proua, kui ma aleksin ainult. --

Helene. See on juba möödas. Kas ma
võin oma mehele midagi ütelda Teie
poolt?

Burdsm. Kui Te tahaksite nii armuline
olla, ja temale ütelda, et ma -- aga
ehk on süügi parem, ma kirjutan talle üles.
Kas tahiksin siin paar rida kirjutada?

Helene. Palun. Saäl kirjutuslaua pääl
kiriati Teie, mis Teie harvis on lähel.

Burdsm. Täna hommikul [ta astub kirjutus-
laua juurde]

Helene. [võitleb enesega] Harra Doktor!

Burdsm. [pööras ümber] Armuline proua?

Helene. Kas see -- kas see -- kas see sellesse
ilasse laosse puutub? Et minu mees tun-
nistaja peab olema sellis abielulahutuse
protsessis?

Burgsm. [ikka rahulik ja mõõdukas] See seisab täpselt sellel ühendusel.

Helene. [sunnib ennast rõõmus väljama -
gema] Koh, siis võin ma Teile ütelda . . . mi-
nu mees . . . tegi ainult . . . nalja . . .

Burgsm. Nalja?

Helene. [sunnitud naeratusega] See ei ole küll mitte väga kena naer . . . aga et ta müüd teab, et mina nii hämmeldada austriid sõna . . . Teile ei pruugi mitte mi-
nu üle naersda, härra Doktor.

Burgsm. Seda ei luba ma inesele ialgi.

Helene. Ja et ma ikka soovin, ka sõrd austriid ilma habemeta süna -

Burgsm. Ilma habemeta?

Helene. Ja. Inglise maadi. Kourmausi on ainuke kohi, kus neid niimoodi an-
takse . . .

Burgsm. Aa . . .

Helene. Et mind natuke naerida . . .
kadedaks teha . . . see ei ole küll just

mitte kena lemast - - siis mõttes ta selle
austri saamise välja. Ta ei olnud sel
õhtul suvugi Kourmoussi juures.

Buroosm. Täiesti mitte?

Helene Kas Te siis härrade Kalltenhofi ja
Krameri kirjasid ei ole kätte saanud?

Buroosm. Muidugi olen ma nad kätte
saanud. Täna õasi kell kaks oli mul
see läbi meid isiklikult kirjatööja käest
vastu võtta.

Helene. No vaadake siis!

Buroosm. Need olivad ainult kirjad här-
rade Kalltenhofi ja Krameri käest, Teie
härra abikaasa käest ei olnud mitte
kirja.

Helene. [äritatud] Wistiski ei ole tema
ni haolimata. Wistiski ei tahtnud ta
Teile seda teadust reset ääd saata. Wist
tahtis ta Teile seda täna hommikul
ütelda.

Buroosm. [ressiamaani kirjutuskäsi
juures on seisnud, tuleb pikamisi lige -

male ja raatub läbi monoksi Helene
 otsa! Ma ei saa Teie äritusest aru, arm-
 line pruud.

Helene. Lennast unustades! pead aru
 nuttes! Kas ma ei pea siis mitte ärita-
 tud olema, kui mind nii peletakse!
 O, jumal!

Burojsm. [Erohkeid! Nii siis teate Teie -
Helene. [Äritatud] Ei, ma ei tea mi-
 daagi, mitte midagi, ma ei taha seda
 ka mitte teada rääkida mind, härra
 Doktor, ma kõnele mõtteta kraami -
 ma ütlesin Teile juba, et mul mul
 praegu, enne kui te tulite, pahandus
 oli - - -

Burojsm Oma mehega?

Helene. Ei, ei - - - aga see ei või mulle
 amegi, amegi mitte üksiõie olla, kui
 ma kuulma pean, et minu mees -

Burojsm. Teie mees?

Helene. [Segaselt; kiist juttu tehes] Et mi-
 nu mees päälkumalajate es -

Buroosm. [kohkunud!] Pääalkumeajate ees?

Helene. [segaselt!] See on ju tuttav, kuidas saäl lähel! Lõpuks ei tea kumb kahjusaja kumb pesunaine on...

Buroosm. [täiesti kohkunud!] Pesunaine?!

Helene. Need härrad saäl kohtusviivad viimati veel tõendada, et tal selle proua armulugu on

Buroosm. Ah, see teeb asja ju lihtsaks!

Helene. Et tal temaga laps on.

Buroosm. Mis? Laps?!

Helene. [nuttes!] Ah jumal, härra Doktor ma ei tea enam, mis ma kõnelen, ma olen ju nii ännetu - nii ännetu...

[ta laugel nuttes taseli pääle!]

Buroosm. [väinse kahetaja järele!] Ma mõistan täiesti Teie pahameelt, armuline proua, mul on väga piinkin, et -

Helene. [tema poole poartes!] Ma palun Teid, härra Doktor, ärge lausuge sellest kellelegi, mis ma oma südamehirmus Teile üles tunnistasin!

Burgsm. Rakustage ennast, armuline
prema. Ma teadsin seda juba eila.

Helene. [kargab püsti] Teie teadsite seda!

Burgsm. Ja.

Helene. [kui meelest ära] Nii siis tõesti!

Burgsm. Ei ole kõigevähemat kahtlust,
jumal tänatud, olemas.

Helene. Terve linn teab seda, ainult
mina mitte.

Burgsm. Eet me juba kord nii kargul
oleme, pean oma amaks kohuseks, Teie
lõti aratelda. Teie mees oli Kourman-
si juures, aga mitte härra Kalltenhofi
ja Krameriga, kes oma alibiid selgers le-
ha väivad, vaid ühe daamiga —

Helene. [kui meelest ära] Ha!

Burgsm. Minu abitarvitaja abinaasa-
ga, kellest see ennast tahab lahutada
lasta.

Helene. [kohkunud, kargus] See ei ole mit-
te võimalik!

Burgsm. See corpus delicti, mida daa-

me armusene Kourmansi juurde jätkis, oli üks põlev pabeross sellest sordist, mida turvas linnas ainult Teie abikaas suitsetab.

Helene. [kõrgema kraadini arvil! See ei ole võimalik! See ei ole kōsi! See on üks eksitus!

Burghsm. [rahulikult! Kõhjus mitte Helene. See... see pabeross ei lõenda mitte midagi! Selle võib ta ära kaotanud olla... see... see...

Burghsm. Wäib. Senikaua aga kui see mitte tõeks pole tehtud, et ta ta kaotanud on, peab endise arvamise juurde jääma. Ja kui ka-

Helene. Ssegi siis?

Burghsm. Ssegi siis ei lõendaks see veel midagi

Helene. [meelärakehtlikult] O see ära-
neetud alibi! Mina ise olen kõige selle juures siin! Kui mina ei oleks teda mitte tema alibi pärast piinanud, siis ei

oleks ta mulle midagi jutustanud, siis ei oleks midagi välja tulnud, siis ei teaks ma millegi kohta midagi ja oleksin ännelisin! [Ta viskab ennast muuskudes sohva peäle!]

Burgsm. See on siiski parem kui ma Teie härra abikaasale paar rida kirjutan [Ta astub kirjutustolana juurde, võtab istet ja sulle pikku!]

Helene. Paberi leiate Teie säält.

Burgsm. Täna väga. [Ta avab mappe, näeb kustus-paberi peal Norberti vastuse = telegrami, kohkeb ja katsus ümber pöördes kirja lugeda!]

Helene. Kas leidsite?

Burgsm. [Tõuseb püsti ja pöörab end Helene poole, tõsiselt] Wabandage, armuline proua, kas see on Teie kirjutuslaud?

Helene. Ja midagi. Mis pärast? Kasta Teie meeldib?

Burgsm. Kas peäle Teie enam keegi selle laua juures ei kirjuta?

Helene Minu mees kirjutas mõni kord siin, kui tal mõni kiri ruttu vastata on
mispärast?

Burgsm. [võtab kustutuspaperi ja astub sellega Helene juurde.] Kas see on Teie käekiri?

Helene. Ei, minu mehe oma.

Burgsm. Kas Teil on peeglit käepärast?

Helene. Mis jaoks?

Burgsm. Palun, olge nii lahke, armuline proua ja tooge mulle üks peegel.

Helene. Mis see tähendab?

Burgsm. [tungivalt!] Ma palun Teid, mulle üks peegel laenata.

Helene. [tõob aritatult pahem. poolelt kamina päält tõreda käepeegli, mille ta Burgsmülleriile annab.] Siin -

Burgsm. [võtab peegli, hõjab selle pahema käega enesest kaugel, paremaaga kustutuspaperit peegli vastu.] Palun. Kas võite näha?

Helene. Mul hirmendab kõik silmade ees.

Ma ei mae midagi.

Burdsm. [murdab wähe oma seisakut]
Nüüd?

Helene. [kõrjema kraadini areuus, lael]
„Armas Julie. [ei wõi ehmatuse pärast
peaaju enam edasi luqeda] „ma tu-
len --- sinu --- Klaus“.

Burdsm. Oige. Noh? Kas Te ikka veel ei
wõi uskuda? Sõna Juli taga peidub
täht kasa woi e, aga see on üksik
Julia woi Julie!

Helene. [hääletu] Armas Julie, ma tulen,
sinu Klaus [ta langeb tooli pääle]
Klaus tuleb oma armsa Julie juurde see
on kole.

Burdsm. Ma arvan, muid süütendusi
on wäewalt veel tarwis. Te ütlete ise, et
see Teie mehe käekiri on, tinki on praegu
alles, miske.

Helene. [kui meelest ära] Minu kirjutuse
laual kirjutab ta oma armastusekirju!
[akni murdetud toonis] Ei! Miks andele

ei väi tema häbematus mitte minna!
 Sika ütlekaatus keelaks teda seda tege-
 mast! See on liig vähe täenäoline!

Burgsm. Kiisuqustel juhtumistel on
 tihti just see äige, mis käige vähem
 täenäolik näib olema.

Helene. See on eksitus - - - üks - - [lõotab
kustutuspaperi] keegi teine on minu
 arastekul minu kirjutustelava juures
 kirjutanud - - ja täna hommikul - -
 minu mehe vend - - ta oli tükk aega
 üksinda taas - - [ta ruttab ukse juur-
de ja kõlistab!]

Burgsm. Mis te tahate teha?

Helene. Tüdrukult küsida; kas keegi
 teine ei ole minu laual kirjutanud
 - vahest - ta ahvib ammu vanemale
 vennale järele - - mitamasuquused ri-
 ded, mitamasuquused slipsid, kogu-
 mi - - käikiri mitamasuquune - -
anna [tuleb kuskelt].

Kaksküm. etteaste.

Endised. Anna.

Helene. [aritatud ja validalt] Millal
läks härra ära?

Anna. Hoke pääle selle kuu kiri tuli.

Helene. Kiri?

Anna. Ja, üks rutuline kiri.

Helene. ja Burgsm. [vahetatavad rutu-
lise pilgu].

Helene. pikkamisi] Rutuline kiri?

Anna. Ja.

Helene. Kas ta ütles midagi?

Anna. Ei. Kad andiswad mulle ai-
mult vastuse.

Helene. Ta kirjutas vastuse!

Anna. Ja.

Helene. Amas taas?

Anna. Ei, siin, armulise proosa kir-
jutuslana pääl.

Helene. Hää küll.

Anna. [Läheb rask. ära]

Kakskümnesim etteaste.

Helene. Buroffmüller.

Helene. [vihkaja] Nii on see siis tõesti
 tüsi! Nad kirjutavad leinetisele, nad
 saavad kokku päisel päeval! [kustutus-
 paberi päale waadates] Sinu Klaus!
 Klaus! Oma kallistuse nimis kirjutab
 ta alla! [falle kustutuspaberi päale waa-
 dates] Armas Julie! Kes on see inimene?

Buroffm. Kas Te seda wäl arvata ei wõi?

Helene. [karjatab waljusti] Ha! Julie
 Kläppner! Minu parem sõber! [Ta ha-
 hab äkiliselt wihkas kustutuspaberit pu-
 ruks rebida] Ah see madu!

Buroffm. [kõnema juurde astudes, wõtab
 tal selle käärt] Jumala pärast, seda on
 meil artikide hulka tarwis.

Helene. [wõtab ühe kooi pääl istet] Minu
 parem sõber! Ühes majas olime elanud,
 ühes koolis käinud, üht ja sedasama
 kooliõpetajat olime armastanud, üks
 õmbleja oli meil, üht ja see nimetas
 ennast naisraiquslasess!

Burgsm. Naisõigustlased on mulle al-
quust saadik inka kahtlased

Helene. Ta peab hulluks läinud olema
Arusaadav oleks veel, kui see naisterah-
vas vähemalt ilus oleks! Aga nii! Niis-
guine inetu kärnkonn!

Burgsm. [Olasiid kehitates] Teatawasti
ei saa maitse üle vaielda.

Helene. Tal ei ole ialgi maitset olnud!

Burgsm. [Galant] Seda ei tohi Teie
mitte ütelda!

Helene. [Äritatud] See peab üks teine
Julie olema. Nii rumal ei ole minu
meis mitte, et ta selle Juliega - aust-
rid süüma läks.

Burgsm. Lubage mulle veel üht küsi-
must. Kas olete Teie oma sõbrale
Julie Köpferile viimasel ajal midagi
kinninud?

Helene. Ei. Kuidas tulite Te selle pääle?

Burgsm. Ühel õel kui minu kaitsealu-
me reisilt koju jõuab, leiab ta - pordow.

ama proua - pardon - aõlavõkse pääl -
ühe sõrmuse .

Helene. [karjatab] Ühe sõrmuse?!

Buroosm. Kiina mustriaga!

Helene. aah!

Buroosm. Sa küsis ama proua käest, kust
ta selle sõrmuse on saanud, ja -

Helene. ja?!

Buroosm. Ta tõrjub enne vastust andmast,
tal ei olla mitte laois iga ama sammu
pärast vastust anda, ta ei ole mitte päris-
ori ta olla ama mehe üheäiduline seltsi-
line, ja kuidas need kõnekäänud meie
mõisaijuslastel veel kõik on.

Helene. O! O!

Buroosm. Viimaks aga tunnistas ta,
see sõrmus alla Teie kingitus, armuline
proua.

Helene. Wale! Wilets wale! Miksu mees
on talli selle sõrmuse kinginud!

Buroosm. Seda ma arvasin.

Helene [kui meelest ära] Miksu sõrmus,

tema sõrmus, mille mina temale kingi-
sin, kingib tema oma armukesile! Ja
mulle ütles ta selle äranootanud olevat!

Burgsm. Kuid on Teil vist kõik selge,
armuline proua.

Helene. Härra Doktor! Kui see nii
on, kui see kõik on tõeks tehtud, siis, härra
Doktor, on mul kindel nõu - - - siis ei ela
mina mitte tundrogi enam selle mehe-
ga ühe katuse all - - - ei ma ei ole mitte
nii kui tüsed naarsed - - - mina ei pea
seda sugugi mitte karilikuks, et mehed
armukene peal olema, mina olen selles ar-
vamises, et ühest naarsest küllalt on - - -
mehe juures vähemalt iga tahes ei kanna-
ta ma seda - - - kui temal aga armukene
on, kui see tõeks tehtakse, et tal üks ar-
mukene on, siis - - - [nuttles] siis palun
ma Teil - - - siis palun ma Teil - - -

Burgsm. Waite täiesti minne üle käski-
da, armuline proua.

Helene. [Langes, käed silmi ees nurksu-
-

des sõbra pääle!

Burofsm. Täiesti geennast, armuline proua, üks lahutatud naene ei ole tanapäest meie moodsaite mõistete juures sugugi mitte midagi hirmsat, just vastuksa. Ta läheb sellel äbi ainult palju huvitavamaks! Ja, meaja naestrahvaste silmas tõuseb teguni ta väärtus.

Helene. Mis puutuvad minusse meaja naestrahvad? O jumal, kui õnnelikult me elasime! Kuidas, on see ainult võimalik, et nii õnnelikus abielus sedasugust juhtuda võib?

Burofsm. [Lälasid kehitates] Abieleu on äigusepärast piiramata võimaluste pind. Mina olen, nagu üldud, igal ajal valmis Teie huvisid kaitsma, niisama kui ma härra Höpferi huvisid kaitsen.

Helene. Ja, aja kuidas siis?

Burofsm. Tervis abieleu lahutuskaebtus sisse anda -

Helene. Kõhe?

Burojsm. Ei ole mingit põhjust selleja
nimetada

Helene. Ja siis?

Burojsm. Siis määratakse termin -

Helene. Kõhtu es?

Burojsm. Muidugi.

Helene. [elavalt] Ei, ei! Kõhtu es, ei, see
on liig hirmus! See on liig hirmus!

Burojsm. Teiseti seda ei ole ju võimalik

Helene. Kas ei võiks seda mitte -- esialg-
selt vähemalt erialgult -- erateel teha?

Burojsm. [Kaaratades] Erateel? Kuidas

Te seda arvate? Iha ei või ameti mitte
Teie meest tunnustajatega keswäga täht-
sad on, erateel suud suud vastu
seada

Helene. [kardlikult] Miks siis mitte?

Burojsm. Iha ei või ameti mitte wari-
meesti ja pikkolot ja ülemkellnerit kau-
moussi juurest erateel läbiraõkimiseks
sisa kutsuda?

Helene. Miks siis mitte? Iha maksan

181.

Wanemuise
näitelawa
† TARTUS. †

koik! Mina maksan koik! Ainult mitte
kohtu ette! Ainult mitte kohtu ette!

Burojsm. Teie mees saab küll waltalt
nõuus olema oma enese majas tunnis-
kajatega suud suud vastu astuma.

Helene. [elawalt] Küll ta juba on! Ma
tunnen teda ameti! Kui mina tahan,
siis teeb ta seda! See saab ju timal ka
meel järel olema, kui asi leplikul wiisil - -
lõpule wiidaks!

Burojsm. Lepikul wiisil? - lõpule See näi-
tab mul peaaegu nõimata ja kuidas
pean ma kaubanõimiku proua Stöpferi
selle jaoks kätte saama?

Helene. O, küll mina seda teen! Küll mi-
na seda teen! Ma palun teda Five o'clock-
teens-ühes Kramerite ja Haltenhofidega-
meid lähel Teie ju ka tunnistajateks tar-
wis -

Burojsm. See on selle järele, kuidas -

Helene. Lwäga elawalt! Ma raadakse!

Burojsm. Ma pean tunnistama, et mulle

lõwel mu prakise ajal see sugust kodust
asjaajamist veel mitte pole tulnud.

Helene. See ei tee midagi! Mina maksan kõik! Sõprusest minu vastu teete
Te seda, härra Doktor, eks ole, sõpru-
selt minni vastu!

Buroosm. Sõprusest Teie vastu tahan
ma seda katsuda.

Helene. Ma tänan Teid, armas härra
Doktor!

Anna [tuleb kuskilt]

22 etteaste.

Endsiid Anna.

Anna. [kõsiseit] Tõnna kaubanoor-
niin Slüpfner.

Helene. Ma [ühle pilku Buroosmülleri
päale heites] Tema julgeb!

Buroosm. [Poolwaljuet Helenele Iruttu]
Laske ta sisse tulla ja ärge laske mi-
daagi marjata!

Helene. [Annale] Ma lasen paluda!

Anna. [läheb ära keskest].

23 etteaste.

Helene. Buroffsm.

Helene. Niisugune häbematus!

Buroffsm. Ma kannutan Teid õige nii lahke
Anna vastu, kui vähegi võite!

Helene. [suurb käe südame pääle] Ma tahan
katsuda. [Julie tuleb keskest]

24 etteaste.

Endised, Julie noor, bore preua, 25a. vanana
elegantses reformkleidis.

Helene. Ah, minu armas Julie - [enesele]
kärnkonn

Julie. [väga lahke, Helenele mõlemaid käsa
vastu sirutades] Armas Helene, ma tahtsin
häämeeliga preili Brauningarsti Sinu juurde
kaasa tulla, aga ta on juba jälle ära reisinud

Helene. [kassilakke näoga] See on ju õige kah-
ju [Ta võtab Julie väljakirjutatud katest kin-
ni ja paneb sääl juures sõrmust tähele [kar-
jabab valjust] Aa! Ta on tal käes! Sõrmus on
tal käes!

Julie. [päriskohkunud] Mis sa ütled Helene
Helene. [Lasel Julie käe lahti ja pöördab end Burgsm.
poole]

Narbert. [astub sel silmapilgul sisse]

25 etteaste.

Endised Narbert.

Narbert. [astub ruttu sisse, sissastudes] Ah, saad
ju ole, Doktor - aa, proov kaubandus -

Helene. [pöördab ennast Narberti poole ja kargu-
mesti] Ha! Bendezvous minu armas majas.
vaarubi! See on kättematuse tipp!

Narb. [uhmatasunud] Mis sul siis on, Helene?

Helene. [ajab ennast kõrgelt püsti, külmal ja teravalt
Mulle ei ole Teie midagi enam ütelda, mu härra
pöörake Burgsm. päale näidates] minu advand

Narbert [heidab kiire pilgu Burgsm. päale, mõis-
et see oma vahtimise Helenele on käesolevad, need
Helene juurde astudes] Oga kallid! Minu ar-
minu ingel!

Burgsm. [astub ruttu Hel. ja N. vahel] Tänu!
armas, Teie ingel olen nüüd mina!

Eesriie.

Kolmas waatus.

[Käitelawa nagu endistes waatus-
tes.] [Õhtu] [Euba on sarawalt wal-
gustatud. Elektriliseks lühter põ-
leb. Mitmesugused lambid. Ühe
lawa pääl tee söögi nõuud, hõbe-
dane teekann põlewa spirituse-
lambi pääl, teenlaasid jne.]

1. etendus.

Helene [piduriides, seisab keskel
ees.] Burgsmüller [seltsnonna ülikon-
nas, wahkne artimape kaenla all,
seisab Helene kõrwal.] Anna [tõsise
nõuga seisab keskm. ukse kõrwal,
käskusid oodates.] Gebhardt [16. a.
noormees, mustas ülikonnas, seisab
Anna kõrwal keskm. ukse juures]

käskusid oodates]

Burgsm. [Helene]. Kii on siis keim
kunas?

Helene [vaevaga allasuntud arevuse
nad on keim tulla lubanud.

Burgsm. Ka proua kaubavõimik
Höpfner?

Helene. Ma rüütasin temale, et
see juhtumine üks eksitus oli, mida
ma plaasi tee juures ära seletada
tahan

Burgsm. Ja tema vastas?

Helene. Et ta punkti pääl tuleb.

Burgsm. Waadake, armulise
proua, kui häa see oli, et ma
mitte teid seerord kõnelda ei
lasknud

Helene. Muudugi, muudugi

Burgsm. Oma kaitseluse, härra
kaubavõimiku Höpfneri nõusole-
mine on mul ka käes.

Helene. Kas ta pääl juures tahab
olla?

Burgsm. Ei, ta jättis rõik minu teha.

Helene. See on mulle ka armsam.

Burgsm. Kas voorimees on siin? Ja mõlemad kellnerid?

Helene. Juba pool tundi. [Annale]

Anna, kas need... inimesed on paigutatud, nii kuigas ma käskisin?

Anna [tõsise näoga]. Ja. Need peaksid saabakuube wannitoas.

Helene. Saabakuube!

Anna. Ja. Härra ülemkellner ja tema õpipoiss.

Helene. Ja voorimees?

Anna. Kõõgis!

Burgsm. Ihus. Ma lubasin endale, armuline preia, kirjutaja ühes wõtta. See teeb rõhke protokollid, kui tunnistajaid ette kutsune.

Gebhardt, minge esialgul edisesse ja oodake, kuni ma teid kutsun

Gebhardt. Jah, advokadi härra

[Läheb ära keskelt]

2. etendus.

Helene, Burgsm. Anna.

Burgsm. [pooltase]. Kas Teie... [ta
teeb praaga liigutuse Anna poole]
oma tüdrukule kuidagi ära olite
sletanud?

Helene. Ja. [Armale]. Anna, kas
teate... meil on üks nali... elavate
pildid, mida me häätegevaks ete
duseks proovida tahame... kui
härased kõik juba siin on, siis võit
neile inimestele sääl väljas ka mi
dagi juua anda.

Anna. Ja. [Ta läheb ära keskelt,
minnes kumardab ta, ilma et Hele
ne ja Burgsmüller seda tähele pa
newad, ja tüstab pöranda-waiba
ära ülesse ja wõtab kas käewõru
wähst sääl ei ole]

3. etendus.

Helene, Burgsmüller.

Helene. Ma olen hirmus äritatud

Ma olen tänna pääle löünat juba kolm korda Baldriani tilkasid võtnud.

Burgsm. Rahustage ennast, armuline proua. See ei ole sugugi nii paha. Sarnaseid juhtumisi tuleb meie prauses iga päew ette.

Helene. Kui müüd aga tüeks saab tehtud, et ta tõesti süüdi on.

Burgsm. Siis on ju häa. Paremat ei või te enesele sugugi enam soovida! See on ju päris õnn, et te temast lahti saate!

Helene [hädaliselt]. Ja, seda ütlete teie siis... aga mina... mis pean mina siis ilma meheta pääle hakkama? [Ta kaldab uttu oma kõnval seisvast wee pudelist mett klaasi sisse, tõmbab väikse pudelikese taskust ja tilgutab Baldriani tilkasid wee senna.]

Burgsm. [galant]. Üks nii ilus, noor ja rikas proua - [ta läheneb

temale]

Helene [sirutab käe tagasitõrjudes tema poole, tähendades, et ta paigale jäägu]. Palun! [Ta loeb tilnasid]. Kuus, seitse, kahesa, ühensa, kümme. [Ta jool klaasist]. Norbert [tuleb paremalt poolt]

4. etendus.

Ündised. Norbert, Janetülinon Helene [piipea kui Norberti näel see klaasi ühe löögiga laua pääle ja muutub külmaks, uhkeks omas olemus]. Norbert [wõllanaljaga]. Aa! Wastasind on juba sõjawäljal!

Burgsm. [kumardab viisakalt Norbertes] Heäna doktor!

Norbert [kumardab sügavamale, pilkawalt]. Au on täiesti minu pool härra doktor! [Ta astub Burgsmüller mööda Helene juurde, lahkelt]. No ütle, wäikene -

Helene [tüstab põlglikult pääd]

Norbert. Kas sa veel meistlikuks ei ole saanud? Kas see jant tõesti peab mängitud saama?

Helene [ei vasta]

Burgsm. Heärra doktor, mina -

Norbert. Lubage armulikult, mina kõnelen oma naesega. [Helene

poole, armsalt]. Kallis! See on

ju naeruväärt! Kuudas võid sa

ainult niusuguseid halbtusi minust uskuda? Puhtast ülemeelsusest

ütlesin sulle, sest et sa mind selle

halbiga nii pinasid -

Burgsm. Heärra doktor, ma pean

saluma -

Norbert [teravalt]. Ma ütlesin

steile juba kord, et ma oma nae -

sega kõnelen!

Burgsm. [lahkelt, alandlikult]

Ja mul on au teie proua kasude

kaitaja olla. Ja oma kaitsealuse

huvide pärast ei või ma seda

mitte sallida, et teie nüüd temaga mõtteid vahetate. Sellepärast pean ma teid paluma, meie mahatege mist meelde tuletada.

Robert [änkilises vihaus]. Heää!
 Olgu! Tehke teie, mis teie tahate! Ma olen nõrd ju ütelnud - olen oma naesele lubanud, ma tahan oma sõna pidada! Aga - kui - kui - kui see lugu mööda on... [ta otsib asjata sõnu, tõmbab kordamisi käsa rusikasse, sirutab sõrmed sirgu ja tõmbab jälle rusikasse] siis... siis... Hea kare päale! See ahvitater võib algada! Laske need kelmid sisse tulla, kes mind ära tunda tahavad! Ma ei jõua ära oodata, millal nende auulikkude tutvust teha saan. Kuhu pean ma istuma? Kas sin siis siin pinki ei ole? Helene, lase ometi kõõgi-pink sisse tulla! Kaebtusealune ei või ju mitte sohva pääl istet

grättta!

Burgsm. Tubage mulle, härra Dok-
tor, teile meie mahategemist mulde
tuletada.

Norbert. Ei ole sugugi tarwis! Ma ei
pöö mälunõrkust!

Burgsm. Siis on teil vist veel meeles,
et teie abikaasa teie enese nõuus-
olemisel asalised teoõhtuks on nutsu-
nud.

Norbert [humeriga]. Ja muidugi.
Ähte Five o'clock = tree hinelõksu!

Burgsm. Et plaan salajaks jäeks
õleks soovitan, et teie ka ülikonna
valitsite mis -

Norbert. Kuidas?!

Burgsm. Kui te vahest nii armu-
line õleksite, ma jäteti mõne
piduülikonna ^{kuue} vastu ümber wa-
hetada -

Norbert Lõbustatud võllaku -

moriga]. Ka seda veel! Ohvitall
peab ennast ise ehtima hukkamise
jaoks! Hus! Just nagu te käsete!
Kas ma pean vahest ka mõne au
raha rinda panema?

Burgsm. Kii teil meid on
Hurbert [vahaselt]. Ei, kahjuks veel
mitte! Mul on ainult abielu rist kaela
[Ta lähes vihaselt ära paremale poole
ja viskab vihaselt ukse ette järel ki
ri]

5. stendus.

Hedene. Burgsmüller

Hedene. Ta naljatab. Ta peab süüta
olema!

Burgsm. [tähtsalt]. O, ärge sellest
midagi järeldage! Meid on mitmeid
kordseid wõimurtsukaid olnud, ne
wal enne surma naljatasiwad.

Hedene. Mul wärisewad põlwed. [Ta
jõob meenlaasi tühjaks]

Burgsm. [waatab taskukella] Kõik

Ma siis kõige paremini ette valmis -
tatud, ma olen vähe minuti pā -
rast jälle tagasi.

Helene [kartlikult]. Teie ei jätta
mind ometi üksiin da?

Burgsm. Parem on, kui ma alles
siis lähen, kui kõik juba koos.

Helene. Säär on teil õigus.

Anna [tuleb keskelt]

o. etendus.

Condised. Anna.

Anna [tõsise näoga]. Proua
Haltenhof ja proua Kramer.

Burgsm. Näete, ma oleksin juba
pidanud ära olema.

Anna [lähel ära keskelt]

7. etendus.

Helene, Burgsmüller.

Helene. Mu süda pensab

Burgsm. Ainult julgust, armuli -
ne proua. [Ta lähel ära keskm.
ukse poole]

Marie ja Elly [tulevad keskelt]

8. etendus.

Endised. Marie ja Elly [toreda-
tes piduülinendades]

Marie ja Elly [Burgsmüllerit nähes].
Aa... härra doktor...

Burgsm. [uttu neist müüda]. Kuid
on au, minu daamed. [Läheb minema
keskelt]

9. etendus

Helene. Marie. Elly

Marie. Mureh? Mis see siis oli?

Elly. See jaoksis ju minema, nagu
oleks tal paha südametunnistus.

Marie. Mis tema siis tahtis? Kas sa
selle ka oled palunud?

Helene [segaselt]. Ei... see tähen-
dab... ta tuli ja sääl ei võinud ma
teisiti... Aga ma palun, võtke omi
ti istet!

Marie. See näikse õige tihti tulema.

Elly. Ja on küll sinu auustaja? [Ta
astub pahemale poole ja võtab istet]

Marie. Hoia ennast, lapsekene. [Lä-
heb pahemale poole ja istub.]

Helene. Mis teie mõllete! [Ta astub
tulama juurde]. Kuis teie mehed on?

[Järgneva jutuvajamise ajal seab Helene
teelana juures kolm klaasi valmis, toob
Mariele ja Ellyle kumbagile ühe klaa-
si, iseenele võtab ka ühe klaasi ja
istub M. ja E. juurde]

Elly. Nad tulevad järele.

Marie. Me tahtsime sulle midagi
jutustada.

Elly. See on midagi väimatad!

Marie. Sa tead ju, et mu mees mul-
le ütles, ta olla esmapäeva õhtul
pangaametnikkude seltsis käinud.

Elly. Ja Eugen kunstiaarmastajate
klubis!

Helene. Ja, ja ...

Marie. Kõik juhtub Reehnitziiga
kõrku, kes pangametnikkude
seltsi esimees on, see kisib minu
käest, mis pärast mu mees enam

millalgi seltsi ei tule. Ta ei ole siis sugugi sääl olnud!

Helene. Siis oli ta umeti minu mehega koos?!

Marie. Wata napust!

Helene. Kus ta siis on olnud?

Marie. Kust mina seda tean?!

Helene [rohmunud]. Ja sellega jääd sa rahule?

Elly. See ei ole veel midagi minu Eugeni vastu!

Helene. Kas see ka ei olnud kunsti sõprade klubis?

Elly [naeral]. Tore klube! Ma olexin seda vieti arvata väinud! Minu Eugen kunstisõprade klubis liige!

Helene. Ta ei ole siis sugugi liige?

Elly. See asi tuli mulle ammu kahtlane ette. Iha uurisin järele. Mis tuleb järele wälja? Kunstisõprade klub ei ole üldse olemasgi.

Helene. Ei olegi olemas? Iha olen keelata. Minule ütles minu mees

et ta raamatukogusse läheb. Lõpus ei olegi seda raamatukogu olemas-
gu?

Marie [naerdes] Olemas ta juba on. Kusida tuleb ainult, missugused raamatud sääl sees on!

Helene. Heirmus! Kõis ütlesid siis teie mehed?

Marie. Arvad sa, et me nii nimalad olime ja neile nina pääle kirjutasime, et me nende nelmis-
tükkide jälgile olime saanud?

Elly. Ei, nii kergemeelsed me küll ei oleme!

Helene. Ma ei saa teist aru!

Marie. Nad teavad muidugi, et me kõik teame!

Elly. Muidugi mõista ei jätnud me neid selle üle kahwahelk!

Marie. Just kui väene patune lipitseb minu mees minu ümber. Kõis sa küll arvad, kui kallins see lugu talle juba maksma on

Läinud? [Oma ülikonna pääle
näidates]. Kaata kord siia!

Elly [oma pahemat kätt Helene
poole sirutades, mille ühe sõrme
küljes sunn briljandirivi särab].
Ja siin! Kui ma Eugeni käest tä-
na näen, et ta minuga kahen-
saks nädalaks mere äärde ^{peaks} sõit-
ma, ma annan oma sõna selle
pääle, et ta wait on kui sunn
ja meie hõmmet sõidame. Seda
nõuu tahaksin oma temale ka
anda.

Helene [kohkumult]. Lapsed, mul
hakkab hirm teie es!

Elly [kergelt]. Iku Jumal, mehed
ei taha ja paremat.

Marie. Sa õpid seda ka veel sü-
damekene.

Helene [kohkumud]. Ei, seda ei
õpi ~~sa~~ ma ial.

Marie. Sa oled üks narrikene.
Ei kumb, kas järjekindel olla

wõi mitte järjekindl olla, si-
na aga ei ole üht ei teist.

Anna [tuleb keskelt]

10. etendus.

Endised Anna.

Anna [tõuse näoga]. Proua
kaubandusemüürik Höpfner.

Helene [tõuseb püsti]. Palun!

Elly [Mariele]. Sinu kleit on
täpselt tore -

Anna [awab ukse]

Julie [tuleb keskelt]

Anna [astub ära]

11. etendus.

Helene. Marie. Elly. Julie wä-
ga tore das reformülikonnas, teist-
suguses kui esimeses waatuses -

lühikeste wassukatega, hõbedane

~~kaunist~~ on selgesti nähtaval

Julie. Armas Helene -

Helene [astub kullile wastu]

katsub võimalikult lahke olla
ehk ta küll käevõru nähes uuesti
aritatud saab] Armas Julie - [ta
tuleb Juliele umbes keset näitelava
† vastu ja jääb siis seisma]

Julie [poolvaljalt]. Sa näed, ma
tulen sinu kütse peäle - [ta näeb
teisi proovisid] aga sa tahtsid
mulle ometi seletada -

Helene [sunnitud lahusega, poev
tasu]. Kui teised ära on läinud,
jään sina siia... siis tahan ma
sulle kõik ära seletada... see
oli õnnetu eksitus...

Julie. Iha olen põnevil. [Ta astub
ette pahemale poole, kus Marie
ja Elly istuvad, neid teretades]
Minu daamed - [ilatab Mariele
käe, siis Ellyle]

Helene [tema taga, enesele,
vihast värisedes]. See on minu
sõrmus käes. Kuulmata hübenatu

[Ta läheb teelama juurde ja toob
Juliele klaasi teed]

Elly. Heie lootsime, et teie preili
Braungardti ühes toote.

Julie. Ta on juba ärasõitnud. Ta
on konedereisl Bayerimaal.

Elly. Kahju.

Anna [tuleb keskest]

12. etendus.

Endised. Anna.

Anna [tüsise näega]. Härra
Halttenhof ja härra Kramer. [Ta
avab kuskim. ukse]

Halttenhof ja Kramer [tulevad
sisse]

Anna [astub ara]

13. etendus.

Endised. Anna Annata. Häl-
tenhof pidurimes, lill nõobi augus,
Kramer, nisamuti]

Marie. Nüüd pane tähele!

Helene. [astub härradele vastu]

Haltendorf ja Kramer on järgneva te-
stendustes väga lahked oma vaeste
wastu ja on üldse sunnitud wõm-
bas oleks]

Haltendorf [väga ruttu Helene juur-
de astudes]. Armuline pruua - [Ta
süddleb Helene kätt]

Kramer [Helenele]. Teie olite nii
lahke - [Ta süddleb Helene kätt]

Haltendorf [teretab Juliet] Pruua
A kaubamees - [Ta süddleb Julie
kätt, astub õlly juurde, süddleb selle
kätt, lähel Marie juurde]. Armas
laps - [süddleb H. kätt]

Kramer [teretab Juliet ja süddleb te-
ma kätt, süddleb Marie kätt, lä-
hel õlly juurde]. Minu armas laps -
[ta süddleb õlly kätt]

Helene. Kas härrad ei tahaks üks
klaas teed juua?

Haltendorf ja Kramer. Täna wõi-
ga, täna väga. [Kad astuvad tee-

Laua juurde

Helene [valab mõlematele teed
klaasi]

Haltenhof [oma teeklaasi võt-
tes]. Kus siis härra abikaas on?

Norbert [tuleb paremalt poolt]

14. etendus.

endised. Norbert piduüli-
nennas

Karin [väljaarvatud Helene]. Aa!
Saab ta on!

Norbert [hummuga]. Minu härra-
sed, ma teavitari teid ja loodan,
et teie meie seltsis tänava ühe aige
lõbusa tunni aja elate. [Ta astub
provaade juurde]

Marie. Siis, mida naised oma
südamest armastatud meeste
seltsis mõnda saavad end
Enka lõbus.

Elly, Haltenhof ja Kramer [mae-
ravad]

Elly. Iseäranis veel siis, kui kellegil
ni armastuseväärilised mehed
nagu meil.

Norbert [kes Juliele on lähenenud]
Kuidas härra kaubandusmehes käsi
käib?

Julie. Palju tegemist, nagu alati.
Praegu ära reisinud.

Burgsm. [tuleb keskest, ilma mapeta]

15. etendus.

Endised. Burgsmüller.

[Üleüldine Ah ja jutukõnemin]

Burgsm. Mõnu härrased, mul on
ai - [Ta kumardub igasse külge]

Norbert [oma ette]. Nüüd väib
lugu lahti minna.

Kramer [povltasa Haltenhofile]

Mõni kaome nii pea kui võimalik.

Helene. Kuidas teed, härra doktor?

[Ta ulatab Burgsm. klaasi]

Burgsm. Täna wäga [wõtab klaasi]

Julie [Burgsmüllerile]. Teie ei ole

ennast eige kava enam meie pool
näidanud, härra doktor.

Burgsm. Kahetsen väga, proua
kaubanõunik, aga minu töö võ-
tab mult kõik aja -

Marie [ülemiselt]. Ja, need här-
rad advokadid! Kuid need on
vaevatud! [Osatades] Päeva ja
öösi! Eks ole härra doktor!

Haltenhof ja Kramer [naeravad]

Burgsm. [magushapsu naeratu-
rega]. Ma ei ütle mitte ja, ja ma
ei ütle mitte ei.

Marie, Haltenhof, Kramer ja
Elly [naeravad]

Burgsm. [heidab sel ajal kuu-
teised naeravad ühe pilgu He-
lene päale, lähel oma teeklaa-
siga ühe lauanese taha es-
paremal pool ja lööb lusikaga
klaasi külge]

Kramer [valjult] Silentium!

Advokadi härral on sõna!

Haltenhof. Ta tahab üht kaitse-
net pidada! [naer vaiksib]

Burgsm. [Meesuguses teenis, kui ta
haks ta harrakõnet pidada], Ah
mu väga auustatud herrased!

Haltenhof. Bravo!

Marie [heidab ühe pilgu Halten-
hofi peale]. Ahau!

Haltenhof [paneb käe suu peale,
et näidata, et ta täitsa wait ole-
ma saab]

Burgsm. [edasi]. Väga auusta-
tud daamed ja härrad!

Kramer. Bravo!

Elly [heidab pilgu Krameri peä-
le]. Eugen!

Kramer [humoristiliselt]. Pst!

Burgsm. Ma tahaksin paluda
mind mõneks minutiks kuulda
võtta -

Kramer [poolvaljult Haltenhofi

Mõni minut ütleb ta aga pool
tundi mõtleb ta.

Burgsm. Ma tahaksin teid pa-
luda, et teile üht väikest lugu
jutustada tohin -

Marie, Elly ja Julie [häänskiit-
walt]. Aah ...

Burgsm. Üht lugu, mida mul-
le mu sõber ja ametivend ju-
tustas -

Kramer [poolwaljult Hoaltenhofi-
le]. See sõber on muidugi meieis-
ta tema ise.

Burgsm. Ühes suures linnas elab
üks mees -

Kramer [waljult]. Hoallil ajal
elab üks mees hommikumaaal!

Elly [terawalt]. Ole emeti wait,
Eugen!

Kramer. Ma ei räägi mitte
üht sõna enam!

Burgsm. Mees lugusetid selts -

kondlisel kohal, kellel, noor, ilus
abikaasa on -

Elly ja Marie [vaatavad ükstei
sile otsa]

Burgsm. Sa armastab oma abi-
kaasa ja usub et see ka teda a-
rmastab - kuni ta ühel päeval
tõenduse saab, et tema abikaasa
teda petab, et tema abikaasal
üks armuke on.

Elly. Doktor, seda lugu jutustas
te meile juba varemane kord!

Burgsm. [Marie ja Elly poole]. Sa
ku löö lõppu ei tunne teie veel
mitte.

Elly [hinnakalt]. Ei, lõppu me
ei tunne. Küsi edasi!

Marie. Edasi!

Burgsm. Kees ei lase - meistlikul
viisil - oma abikaasat midagi
märgata, vaid pöörab ühe
advokadi poole, see annab tal

le nõiur truuduseta naest teo
pääal tabada ja ennast siis -
iseenesest mäista - temast la-
hutada lasta. Teatawad olud
on kahtluse ühe mehe pääle
juhtinud, kes ka naes emees ja
kelle naene petetud mehe nae-
sega söber on.

Marie. Aah, aah... müüd tu-
leb!

Kramer ja Staltenhof [waheta-
wad pilkusiid]

Burgsm. Belle mehe naeses on
wahi pääal niasama põhjenda-
tud kahtlus ärganud, et mees
tema wastu selle petetud mehe
naesega truudust murrab.

Julie [heidab imes danud küsiwa
pilgu Helene pääle]

Helene [pöörab ennast Julie poolt
ära]

Burgsm. Ja pöörab niasama ema

advokadi poole, ja nimelt selles
 ma advokadi poole kelle näite
 tetud mees oma asja usaldas. Et
 aga raske kahtlus põhjenduste pra
 vaatamata oma mehe süüdi uskuda
 ei suuda, siis palub ta oma advokat
 mitte enne lahutuse kaebust kohtusse
 sisse anda, kui mehe süü vastuvai
 lemata selgens on tehtud.

Norbert. See oleks ka muude veel p
 rem!

Burgsm. Advokat, kellel selles abiel
 rikumise asjas kahe kaitseluse es
 wälja on astuda; petetud mehe cest
 ühelt poolt ja truuduse murdja mehe
 petetud mehe naise armukese abielu
 kuasa cest teiselt poolt —

Kelly, Üks hinnus keeruleine pettuse
 asi.

Burgsm. Üks hinnus keeruleine pettuse
 On nouus petetud abikaasa plaani
 ga. Petetud mehe nouusolemisega

ja selle mehe nõuus olemisega, kes
 kahtluse all seisab, petetud me-
 he naase armukene alla, tahetaks
 katsuda nii ütelda erateel, oma
 keskel seda asja selgitada, en-
 ne kohtusse minemist. Suuduse
 murdja mehe naase palub kõini
 esalisi oma poole. . . Five o'clock
 teeks -

Kramer [Haltenhofi otsa waadates]
 Kuidas!?

Burgsm. Five o'clock - teeks - ja! -
 just nii, nagu meie praegu siin
 kaas oleme - [üksinud imestanud
hüüded Marie, öly, Haltenhofi ja
Krameri poolt: Ha! Seda -!
Wowh! - Iscāralik! Mis sellega
"müeldakse". Ma olen uudishimu-
lin! jne siis üldine kohtu
wairus, kõik waatawad põnewili
alles Burgsmülleri otsa ja wota -
wad, et ta edasi seletaks]

Julie [waljult ja piknamisi]. Smelin
Kes siis see truudus eta naene on?

[Üleüldine waikus]

Burgsm. [ühikese waitolemise järel]. See on mul kole piinlik, proua
kaubamehinik teile wastata... et
minu naitsalune ja mina... et
meil põhjusi on arwata... et teie
see naene olete.

Julie [kargab vihaselt püsti]. Heär-
ra advokat, ma usun, te olete
täitsa hulluks läinud!

Helene [kargab vihaselt Julie poole]
Ja, sina see oled!

[Üleüldine ärewus]

Burgsm. [astub Helene ja Julie wa-
hile]. Palun, armuline proua, palun
Palun, seda minu teha jätta!

Helene [astub tagasi]

Julie. Nii siis, see on selle mõista-
tuse siltus!

Norbest [humoriga]. Ja muidugi,

meie mõlemad oleme need kur-
jategijad!

Julie [naerab rõõva häälega]: Hea -
ha! See on ju - [äkki tõsiselt ja
wihaseks minnes] see on ju alatu!

Burgsm. Ma pean teid paluma,
armuline proua, igat haavamist
jätta.

Julie [wihaseks]. Wõi nii, minu
mees lähes selajaga teie poole ja
käsib teid meid lahutada?

Burgsm. Niipea kui teie süü
tõeks on tehtud.

Julie. Ainult ühe pöörase
põhjendamata kahtluse põh-
jal?

Burgsm. Kahtlus ei ole kahjaks
sugugi nii põhjata.

Julie. Nende põhjuste peale
olen ma aga uudishimulik

Burgsm. Üks silmapilk! [Ja
lähes keskm. unse juurde]

avab selle ja hõikab välja]. Gebhardt
Gebhardt [tuleb keskelt]

16. etendus.

Endised. Gebhardt.

Gebhardt. Härra advokat!

Burgsm. Minu kirjatask!

Gebhardt. Kohe, härra advokat [astub nutu keskelt välja ja tuleb kohe]
Burgsmülleri kirjataskuga tagasi, m
 ta sulle kätte ulatab, siis jälle ära
 keskelt]

17. etendus

Endised ilma Gebhardtiga

Burgsm. [astub paremale poole la
 nese juurde, kust ta oma kõne ajal
 seisis, avab kirjatasku ja võtab po
 leri - salvrõõki välja ja astub Julie
 juurde]. Armuline proua, kas te
 tunnete seda?

Julie [mihvaga]. Mis viisil see
 teie kätte juhtus?

Burgsm. Teie härra abikaasa

keidis selle teie . . . andis ta mi-
nu kätte.

Julie. Kuulmata!

Burgsm. [pliiatsiga kirjutatud
täheenduse peäle salvräti peäl
näidates]. Teie ei salga mitte, et
see teie kirjutatud on?

Julie. See käib minu au vastu
selle peäle vastata. Mul ei
tule muudugi ennast siin kei-
kaebelust üle kuulata lasta.
Ma annan paremaks oma mehega
seda asja arutada. Minu här-
rased, ma soovin teile head
tunnu. [Ta läheb vihasele ära
tahapoolle]

Helene [turmal talle vastu
ja astub tee peäle ette]. Sa
pead sira jääma! Ma pean
teada saama, kas minu mees
[peaegu nuttes] nii halb veis
olla . . . nii halb! . . . Jumal!

[Ja natab não kãtega kinni ja la-
gelb nuttes ühe tooli pãale]

Burgsm. [astub Julie juurde, hum-
ristiliselt.]. Swöstige ennast oma
kaassüüdlasega. See teeb ka lahn-
não paha loo juurde. Fihne mu-
seda trãadmeelt ja jãage. Palun
siüpsinni!

Julie [peab Norberti halenaljaka
não üle naerma]. See on uskumat
[Burgsmülleri teises teenis]. Mi-
sis, mis tahate teie minult?

Burgsm. Fohin ma paluda, iste
wotta.

Julie [lãheb oma tooli juurde tag-
si ja wõtab istet]

Marie, Elly, Haltenhof ja Krame
[kes ka üles olivad tõusnud, istuwa
müüd jãlle]

Norbert [isub Helene kãrwale]

Helene [tõuseb üles ja istub teise t-
li pãale, Norbertist kaugemale]

189.

Burgsm. [astub lauakese taha] kus
ta waremalt seisis, wõtab nahn kir-
jastuskust artikid ja seab nad oma
~~ette~~, Julie poole]. Seie ei salga
mitte, et minewal esmapäewal
Kourmoussi juures käisite?

Julie [kõrgilt, terve järgnew etendus
läbi, kergelt]. Ja kui ma seda
teeksin?

Burgsm. See ei taitaks teid pal-
ju. Seie härra abikaas on ise
teid sisse minema näinud.

Julie. Ja kui ta eksinud on?
Kui ta kellegi teise minur pöu-
he on arwanud?

Burgsm. See on teie härra abi-
kaasa ütlemise järel täiesti
wõimata.

Julie. Just Kourmoussi juures üksi-
kut tuba üles otsida, see on
daame jaoks minu seisusest
ometi väga wähe tõenäolisk.

Burgsmüller [kõrge maeratus ega]
 Mul oli juba oma kaitseluse, pr
 doktor Klaußeni vastu juhust tähend
 dada, et see mis kõige vähem tõe
 näol on, sarnastel juhtumistel ena
 masti oige on. Teie härra abikaasa
 on valmis võtma es wandega kinnit
 ta ma, et just teie see olite, keda
 ta Keurmeisi juurde sisse minema
 nägi.

Julie [kergelt] Noh, kui ta selle
 päale wanduda võib, siis saab see
 küll nii olema.

[Hüüded]: Mis see tähendab?
 "Sa annab järele!" See on ju hull!
 Uskumata!"

Helene. O! O!

Burgsm. Teie ei salga seda siis ena
 enam?

Julie. Ei, ma ei salga seda enam.

[Hüüded]: Ah! - Aga!"

Helene [heigab].

Norbert. See lähel juinra hulle-
maks!

Burgsm. Ma pean teid pa-
luma, mu härrased, luituse ja
kiituse avaldusi jätta.

[Üleüldine vaikus]

Burgsm. [Juliele]. Kas teie olete
valmis meile selle härra nime
nimetama, millega te sellel tea-
taval esmapäeva õhtul teatavas
kohas kees olite?

Julie. Ei, sellens ei ole ma mit-
te valmis.

Burgsm. See teeks aga terve as-
ja palju lihtsamaks.

Julie. Mul on kahju, et sel-
lens lihtsamaks tegemiseks
kaasa aidata ei või. Se pea-
te juba vaeuwa nägema, et
selle härra nime teisel teel
kätte saada.

Burgsm. Heä. Kahtlus en teie

pääle langenud, härra bontur
[pöörab end Norberti poole]

[Liikumine päälkrulajate
keskel] Härrad: Wõimata!
"Lollus!"

Burgsm. Kas tunnistate ~~tüües~~
üles, et teie see teataw isin
olite?

Norbert. Seda ei tule mul unes-
gi mõttesse!

Elly [riitvalt Mariele]. Sa on
gentleman!

Burgsm. [Norbertile]. Se teate,
mis teid ära annab?

Norbert. Ja kui ka! Mul on
üks täis keir!

Burgsm. Põgenenud paar on
midagi tüppa maha jätnud,
mis ainult teie oma wõib olla.

Haltenhof ja Kramer [ümisedes]
Font wõtaks! See on aga enne-
tus!

Elly [põnemiik Mariele]. Nüüd pa-
ne tahule!

Burgsm. [võtab sigari otsa anti-
de hulgast ümbriku seest]. See
paal põlenud Wene paaberes, mis
ainult teie oma võib olla.

Marie [petetult]. Ja muud mi-
dagi!

Norbert. Ma vaidlen selle vastu.

Burgsm. Te olete ise tunnista-
nud, et seda sorti terwes linnas
saa daval ei ole.

Norbert [humoristliselt]. Siis on
see teatav isik vist venelane
olnud!

Kramer ja Healtenhof [narravad]

Burgsm. [kes enmast ensitada
ei lase]. Siin paabressi pääl sei-
sab Wene tähtedega sõna „Nitsche-
vo“ Ma lasksin vennutatud tõlki
seda enesele ette lugeda. See
paaberes on kairapaält muisa -

masugune kui see, mida teie mull
lahkesti parkusite. [Ja võtab pool
põlenud paberessi ümbriku seest
ja ulatab teda Norberti poole]

Norbert. Oige. Nitschevo.

Burgsm. Nitschevo. Te olete nad,
nagu ütlesite, oma õemehe käest
Odessast saanud. Üks sort, mida
üleüldse välja ei veeta, või salga-
te teie nüüd seda ka, et teil õi-
mees on?

Helene. Seda ei saa tema salata
Fal on õemes! See on Odessas
konsul!

Burgsm. Sellest hoolimata jäate
te selle juurde kindlaks, mitte see
teatav isik olla

Norbert. Ja, selle juurde ma
jään.

Elly [valjult Mariele]. Ja on
teepoolest gentleman!

Burgsm. Ma pean veel kord pa-

luma kiituse = ja laituise avaldusi
jätta!

[Üleüldine väinud]

Burgsm. Te olete oma akiraa-
salle ütelnud, et teie sellel esmaspäe-
va õhtul harrade Hattenhofi
ja Kramerit seltsis Keurmeusi
jaures olete olnud.

Norbert. Seda olen ma küll
ütelnud, aga -

Burgsm. On ilmsiks tulnud, et
see ütetus vale on. Harras Hatten-
hof, kas tohin teid paluda, sel-
le üle oma tunnistust anda?

Kramer [tõuseb püsti]. Kas teie
sis meie kirju ei saanud?

Hattenhof [tõuseb püsti]. Meie
kirjutasime teile emeti!

Burgsm. Kas tohin paluda
istet võtta! Muidugi! Sellest
hoolimata ei väinud ma mit-
te teid palumata jätta siia

ilmuda, et esaliste ees oma ütle-
lust korrata. Teie ei olnud siis
mitte teataval õhtul härra doktor
Klausseniga koos?

Marie [tõuseb püsti]. Ei. Minu
mees oli pangametrikurde seltsis.

Haltenhof [kes tänuhulka Marie
poole pöördub]. Ja muidugi,
nagu kuulete, ma olin pangametrikurde
seltsis nagu iga esmapäeval. Mis pärast ei
oleks ma siis just mineval esmapäeval seal
pidanud olema?

Burgsm. Teie tõenduse juures ei
kahtle ju ka keegi kõigevähe-
mat. Ja teie, härra Kramer, teie
võite ka oma esmapäevaõhtust
alibit selgers teha?

Kramer. Iseenesest meist, väin
ma seda selgers teha. Esma-
päiviti on mul koosolek kunsti-

sõprade klubis.

Elly [tõuseb püsti]. Seda väin
mina tõendada. Esmapäeval nä
Eugenil koosolek kunstisõprade
klubis.

Helene [tõuseb üles, imestamult]

Ja aga -

Elly [ägedalt]. Mitte mingisu-
gust aga! Minu mehel ei ole
kõigevähemat tegemist selle as-
jaga! Ära sina ometi ennast sin-
na sisse sega!

Marie. Minu enam ka mitte!

Seda väin ma tõendada!

Helene. Teie ütlesite ometi -

Burgsm. [etteheitvalt Helenele].

Armuline proua, daamedel on
päris õigus, lei ole mitte õige wa-
hele segada.

Helene [võtab kohkunult istet]

Kramer [kuna ta Ellyle lahkelt
pääd nixutab]. Kui minu abi-

kaasa seda tõendab, siis ei ole
 küll muud tõendust enam vaja
Burgsm. Muidegi mitte. See punkt
 oleks siis selge. [Kramer, Halten-
hof, Marie ja Elly poole. Kui
 härrased ära minna soovivad, siis
 ei ole mul midagi selle vastu!

Kramer [kõhelt]. Me läheme! [Ta
tahab minna]

Haltenhof [tahab minna]

Burgsm. Kui teie aga päaltnur-
 laks tahate jääda -

Elly. Eugen! Me jääme!

Marie. Max, me jääme!

Kramer. Kui sa soovid mu kallim
 [Ta istub jälle]

Haltenhof. Nii kuidas sa tahad
 mu süda! [Ta võtab jälle istet]

Marie ja Elly [istuvad jälle]

Burgsm. Nüüd asume tunnista-
 jate ulekütlamisele.

Kramer [vaatab Haltenhofi püa]

küsuvalt, poolvaljult]. Tunnistajad?

Burgsm. Põgenya paar seitis
voorimehega minema. See voor-
imees on nüüd üles keitud. Ta
seletab, et ta seda, härrat ära
tunneks. Sedasama ütlevad ka
ülemkellner ja pikkolo, kes
paari teenisivad. Ma olen
need tunnistajad siia kutsunud,
nad on siin.

Julie. Seda peab ütleva, te
oskate oma asja, härra ad-
vokat!

Burgsm. [galant] Seesugune
kiitus teie suust on kaherõdse
väärtusega. [Ta astub keskmise
juurde, avab selle ja hüüab
välja]. Gebhardt!

Gebhardt [tuleb keskelt]

18. etendus.

Endised. Gebhardt

Gebhardt. Herra advokat!

Burgsm. Sooge see härra sisse,
kes wannitoas ootab.

Gebhardt. Ja, härra advokat!

[Ja lähleb ära keskelt.]

19. etendus.

Endised ilma Gebhardtita

Burgsm. [astub jälle oma laua
kese taha]

Elly. [pölvitasa Mariele]. Süüd
lähleb asi täbaraks!

Marie. Suurepäraline nali!

Ülemkellner [tulib keskelt]

20. etendus.

Endised. Ülemkellner, helle-
kollane lühikene, suurepäraline, mil-
le alt s'abakune silud vähe wäl-
ja paistawad, mustad püksid il-
ma kübarata, wastab kõigi küsi-
muste pääle rahulikult ja kuival

Ülemk. [kumardab kergelt ja jääb
ukse juurde seisma]. Mul on au

Marie [sisistab Ellyle midagi
kõnna sisse]

Burgsm. Palun, kas te ei astuks
a vähe lähemale.

Ulemk. Ibaamelega. Palun vä-
ga [Sa astub ettepoole ja jääb
keset näitelava sisse]

Elly [sisistab Mariele midagi
kõnna sisse]

Burgsm. Kuidas teie nimi oli?

Ulemk. Seidner.

Burgsm. Oige. Teie olete ülem-
kellner Kourmoussi weini restu-
ranis siin linnas?

Ulemk. Palun väga.

Burgsm. Mis see tähendab? Ja
või ei.

Ulemk. O palun väga tähen-
dab ikka ja.

Burgsm. Nii siis ja?

Ulemk. Palun väga.

Burgsm. Mis koht see on?

172.

Ülemk. Tänan. Lähel. Ma olen rahul.

Burgsm. Seda ei mõtle ma muudugi mitte. Ma mõtlen, mis seltsi see restoran on.

Ülemk. Palun väga, seda teavad härra advokat küll ise kõige paremini.

Marie ja Elly [vaatavad naerata des teineteisele otsa]

Haltenhof ja Kramer [- do - do]

Julie [naeratab ironiliselt]

Burgsm. [väljusega]. Mis see peab tähendama? Mis sugune arvamine minul selle kohta üli on, tean ma muudugi, ma soovin, et teie oma arvamist siinolejate ees avaldate! See on koht, kus eratubasid saada on?

Ülemk. Palun väga.

Burgsm. Ainult niisugused üksikud tead?

173.

Ülemm Tei. Ka naks üleüldis t süv-
gituba

Burgsm. Kas naesterahvad ka
säl käivad?

Ülemm. Palun väga.

Burgsm. Kas on teil meeles, kas mi-
nival esmapäeva õhtul palju
wõivaid oli?

Ülemm. Palun väga, kaunis palju

Burgsm. Ka eratubades?

Ülemm. Palun väga, need on iga
õhtu täis.

Burgsm. Ühes misuguses eratubas
sõivad sel õhtul üks härra ja
üks daame õhtut, kes ühe teise
härva ilmumisel arva kaudu
ära põgenesivad. Teie teenisite
seda härrat ja daamit?

Ülemm. Palun väga.

Burgsm. Te olete ütelnud, et te
seda härrat ära tunnesite.

Kas jäate selle juurde?

Ülemk. Palun väga.

Burgsm. Kas on see härra siin
viibijate keskel?

Ülemk. [pöörab Krameri ja Hobalt
hoopi poole ja vaatab neid tükk
aega sõnalikusumata otsa]

[Üleüldine põnevus]

Kramer [kimpusutab nägu]

Burgsm. Mv?

Ülemk. Palun väga, need mõle
mad härrad ei ole mitte.

Burgsm. Muidugi teada mitte.
Ma ei mõista mitte, mis te saal
nii kaua tunnistate! Waadake
edasi.

Ülemk. [pöörab Norberti poole
ja vaatab talle uurides otsa]

[Waheaeq]

Burgsm. Na?

Ülemk. Palun väga, see on see
härra! [Üleüldine chmatus, ai-
nult julie jääb kogu selle aja]

175.

üle kõrgi näoga rahulis eks]

Helene [kargutab]

Norbert [kargab püsti, vihase]

See on häbemata wale!

Ulemk. O, palun väga!

Burgsm. Härra doktor, ma palun mingisugust haavamist-

Norbert. Pean wist küll veel

tänuks olema, kui sarnaseid

häbematusi näkku üldakse!

[Ulemkellneri poole]. Kuudas jul-
gite teie seda ütelda?!

Ulemk. Te ütlesite mulle ju ko-

he kui tulite, jootraha pihku

pistes: „Kao kui tina tuhka.“

Seda paneb üks ulemkellner ju-

ba tähele.

Kramer, Haltenhof, üllij ja Marie

[naeravad kõwa häällega]

Julie [naeratab]

Burgsm. [naeratab]

Norbert [vihaga]. See on tüne-

Wanemuise
näitola
TARTUS. ††

kaan, mida ma ilmasgi suhu
ei võtaks! Teie ütetus on kuulma-
ta habematus!

Uemk. O, palun väga!

Burgsm. Heärra doktor, ma
pean teid veel kord paluma:
mitte haavamisi!

Herbert [istub tulinühane]

Burgsm. [ülemkellneile]. Millest
tunnete teie siis seda härrat ära
Kas te olete teda teraselt vaada-
nud? Kas on tal mõni iseloomu-
line märk näo pääl?

Uemk. häo pääl, ei, aga nina
küljes.

Burgsm. Nina küljes?

Herbert [tulinühaselt]. Naeru-
väärt!

Burgsm. Ütelge... kuna see
härra oma daamega anna
kaudu ära põgenesivad, siis
jätsivad nad oma õhtusöögi

küll mist maksmata?

Ulemk. Kui mina sisse tulin, leid-
sin laua peält kaks kümne-
margalist, arve tegi välja 9 marka
85 penni, need 15 penni kinkisin
ma pikkolole.

Kramer, Hallenhof, Marie, Elly
[naeravad]

Norbert [naerdes]. Tääl näete
müüd, et mina see ei ole olnud,
ma oleksin vähemalt 20 penni
andnud!

Burgsmüller. Ma pean vähe
paluma! [Üleüldine vaikis]

Burgsm. [täsiselt] Herra Seid-
ner, ma küsin teilt, kas oleksite
valmis seda, mis^{te} sin tunnista-
site, kohtu es wandega tõenda-
ma?

Ulemk. Palun väga, müidugi
meista, wammuksin see selle
peäle.

Norbert [kargab tulivihaselt] See oleks siis valewanne!

Ulemk. Palun wäga!

Burgsm. [Norbertile tõsiselt]. Ma pean teile tähendama, härra doktor, et teie sel õhtal wiisil reige muu juurde, veel auhaawamise sisse lisate

Ulemk. [õlasid kehitatedes, nurwalt] Meie pinnole saab teile sidasanna üttema.

Norbert [õmu ette]. See on kuulmata habematus! [Wõtab istet tulivihaselt]

Burgsm. [Ulemkellneule]. Istuge. [Ta näitab ühe tooli pääle, keskmise juures]

Ulemk. Palun wäga. [Õhtub tähendatud tooli pääle]

Burgsm. [lähel keskmise juurde, awab selle ja hoikab rälja]. Gebhardt!

179

Gebhardt [tuleb keskelt]

21. etendus.

Condised. Gebhardt.

Norbert. Härra advokat!

Burgsm. Pikkolu!

Gebhardt. Ja, härra advokat!

[ana keskelt]

22. etendus

Condised, ilma Gebhardtita

Kohu selle pääle pikkolu, 14 a.]

Burgsm. [asub oma lauanese
taha]

Pikkolu [tuleb keskelt]

Marie ja Kelly [vaatavad oma
lõngumende läbi poisinest]

Burgsm. Tule lähemale, poiss.

Pikkolu [tuleb]

Burgsm. Sina teenisid ometi-
gi mineval esmaspäeval seda
harrut ja daamet, ja tead juba,
keda ma annan, eks ole?

Pikkolu [karklikult]. Ja.

Burgsm. Sina viisid neile mere
wähka.

Pikkula. Ei.

Burgsm. Mitte? Ma mõtlen.

Pikkula. [kartlikult]. Ma arwan
see oli neer ani kapsastega.

Burgsm. Neer ani kapsastega?
Tuleta meelde; Sa ütlesid mul-
le enne, et neile merewähka
oled wiinud.

Pikkula [kartlikult]. Ei; see
oli teises toas, kus nad kinni
mängisivad.

[Üleüldine naer]

Healtenhof [walgult]. Pfui!

Kramer. O, o!

Burgsm. [wali]. Ükskõik! See
ei puutu asjasse! Aga sa tun-
naksid selle härra ära, kellele
sa ani viisid?

Pikkula. Ja.

Burgsm. [Korberti päale näi -

dates]. Kas on see sääl?

Pikkolo. Ei.

Norbert. Sääl see on müüd!

Burgsm. [Norbertile]. Palun! [Pikkolo poole]. Waata noid tera-
selt seda härrat. Kas teesti ei
olnud tema?

Pikkolo. Ei.

Burgsm. Kuidas see härra siis
wälja nägi? Kas tal ei olnud
just niisugune morkahabe kui
sellel härral siin?

Pikkolo. Ei, punane lõuahabe.

[Üleüldine kõwa naer]

Norbert. Na, sääl näete müüd!

Mul ei ole ehilmasgi punast
lõuahabet olnud!

Burgsm. [Norbertile pahaselt]

Palun! [Pikkolo poole]. Ja mis
oli tal veel?

Pikkolo. Rohkem ma ei tea mi-
dagi.

Burgsm. Tuleta meelde.

Pikkola. Rohkem ma ei tea mida -
gi.

Ulemk. [teus eb püsti]. Kas tohin veel
kord sõna paluda?

Burgsm. Na?

Ulemk. Palun väga, aga ma ta
haksin enesele tähenduse lubada
tähendada, et see üks rumal peiss
on.

Burgsm. Istuge.

Ulemk. Palun väga. [Istub]

Burgsm. Kas sa seda daamet ära
tunneksid?

Pikkola. Daamet juba ennem.

Burgsm. Na, siis vaata ringi, kas
ta mitte siin ei ole.

Pikkola [vaatab ringi, Juliet alus-
tades, Ellyst ja Mariest möödu.

Kui ta Helenet näeb, sirutab ta
käte tema poole välja]. See ta
on. [Naer]

Burgsm. [pahaselt]. Ah, see on ju
umalus. Sa oled tõepoolest ummal
poiss. Istu sinna. [Ta näitab tooli
pääle ülemr. rõõval]

Pikkola [istub tähendatud kohale]
Norbert. Pääl näete nüüd, mis
selle härra vandest piduda tu-
leb!

Burgsm. Ühe lapse tunnistus on
isenesest mäista tähtsusetu.
Meil on veel üks kolmas tunnis-
taja [Ta astub keskm. unse juur-
de, avab ja hüüab välja]. Geb-
hardt!

Gebhardt [tuleb kesnelt]

23. etendus

Condised. Gebhardt

Gebhardt. Härra advokat!

Burgsm. Härra köögist!

Gebhardt. Ja, härra advokat!

[aru kesnelt].

184.

24. etendus.

Endised, ilma Gebhardtita

Burgsm. [asub oma laukese taha]

Marie [Ellyle]. Pane tähele, nüüd
käub naljakaks, nüüd tuleb voo-
rimees!

Elly [Mariele] Täevalik

[Lühikene vaheaeg]

Norbert. Na, mis pärast see isand
siis ei tule?

Kramer. Ta valmistab ennast ette
Healtenhof. Ta ei ole vist oma su-
piga valmis?!

Burgsm. [keelates]. Minu härrad

Keerimees [tuleb keskele]

25. etendus.

Endised. Keerimees, paks,
tüse onnes, sõiduvõimehe unuvõin
kübar pihus, punane ümarik jaa
diku/nägu kavalalt piiluvate
silmadega, hallid habeme kontsu
hallid lühikeseks lõigatud juuksed

185.

Kui harjas ed, jutukas ja vähe riu-
tis]

Woorimees [kumardab ukse juures
kõigile poole kavalalt naerata-
des]. Tere rah! [Sa tuleb teige
lähedale Burgsm. Lauakese juur-
de]. Aulik nohtuniku härra,
siin olen² ma

Marie [tasa illyle]. Kas ma ei
ütelnud!

Illy. Pst!

Burgsm. Astuge vähe tagasi,
Woorim. Teie käsu peäle nohtu-
niku härra, [Sa pöörab ümber,
astub paar sammu lähemale ta-
gasi, pöörab ümber ja jääle
seisma]

Kramer [Haltenhofile]. Sa wei-
lik mees!

Haltenhof. Suurepäraline!

Burgsm. Teie nimi on?

Woorim. Peetz, nohtuniku härra,

Kristian Fürehtegott Peetz, sündinud Pankowis 8^{mal} augustil üks tuhat kaheksasada ja -

Burgsm. [taxistades]. Seda ei ole meil siin tarwis

Woorim. Kaebtusealusega ei oma poolt ei ka mitte naese poolt sugulane.

Burgsm. Feil näis harjumist olema selles asjas. Kas olete ennem nuheldud?

Woorim. Ma olen abielus nohtu niku härra - [naer]

Burgsm. Ma palun, siin mitte nalja heita!

Woorimees. Ja päälegi... mis nad nohtu keel rahawigastuseks nime tarwad. Ei olnud ju nii halvasti mõeldud. Mu käsi wääratus sinult wäherese. Walewandumaks koerarahaks ei wõi ennast ometi ka mitte nimetada lasta.

Sest saate ametigi aru, nohtuniku härra.

Burgsm. [valjusega] Valige oma sünn. See ei ole siin mitte närtsis.

Woorimees. No muidugi, nohtuniku härra.

Burgsm. See ei ole siin mitte nohtu-
ees.

Woorim. Ja muidugi, nohtuniku härra.

Burgsm. See peate siin ainult mä-
nelema, mis teie teatavas asjas teate
ja midagi teha nohtu ees wandeega
nimetatada wõiksite. Kas olete
selleks walmis?

Woorim. Kui nohtuniku härra ar-
mulikult üks mõning wabandak-
sivad - kuidas on siis selle waewa-
tasuga?

Burgsm. Iseenesest mäista, saate
seda.

Woorim. Ja... mis nüüd tunnustaja=

tasusse puutub... eks inna saa ka
 tasu tunnustajatele... ainult selle pä-
 vast, et ju aeg raha on, ja millegi
 eest ju midagi ei saa... ja ilmusegu
 ei või ju ka mitte tund aega rõu-
 gis istuda.

Burgsm. Oma tunnustaja tasust ei
 jää teie ilma.

Heorim. [lõbusalt]. Noh, siis ma
 wannun! Siis ma wannun iga-
 kord! Sunnen seda, kohtuniku
 härra!

Burgsm. Ma ei pruugi vist küll
 teie tähelepanemist selle päale juh-
 tida, missuguse vastutuse teie sel-
 lega oma päale võtate.

Heorim. Mis veel! Seda teab ju iga
 sündinud laps! Ainult parema tead-
 mise ja südametunnistuse järel! Mit-
 te midagi salata, aga ka mitte mi-
 dagi juurde panna. Sunnen seda!

Burgsm. Teie võtsite läinud esmapäeva

189.

ühe daame ja ühe härra pääle?

Woorim. Jäsi.

Burgsm. Jutustage meile, kuidas see oli.

Woorim. Kuidas see oli? Noh, kuidas ta 'nd oli, see juhtus järgmiselt: võis nii umbes kella üheksa paiku olla ja mina seisan oma trosskaga

Wenaste-uulitsa ja Aleksandri platsi nurgal, ja minu ametiwend Bollen-sängeri August, August Bollen-sänger, nime juurde ei wõi ^{see} midagi parata, nimi on Jumala and, seda peab vastu wõtma nii kuidas te-da antakse -

Burgsm. Ja, ja, ainult edasi!

Woorim. Ja meie westame kahexesi praeguse ilmakuu üle.

Burgsm. Hää küll. Edasi.

Woorimees. No jah, sääl tuleb äriki kellneripoiss Kaurmeusi juurest juurtes, mina pidada üht

häravat ja üht daamit Keurmeusi
juurest ära tooma, aga eige ruttu
Burgsm. [kannatamatalt]. No ja
Woorimees. Peiss ruttu wankrisesse ja
mina tuhat nelja Keurmeusi juurele

Burgsm. Ja mis juhtus sääl?

Woorim. Kui ma parajasti Keurmeusi
juures kinni pean, seisab sääl üks
härva ja üks daame trepi pääl.

Burgsm. Nad seisivad sääl, wai
tulwad parajasti majaesisest?

Woorimees. Seda ei tea ma nii
kindlasti ütelda. Aga see on nin-
del, et nad sääl olivad. Härva
karjub. Peitne! Minema! Ja sisse
ribitkase oma daamega ja üks on
järel kinni. Aha! mõtlen ma, õnnelik
kudel ajawaru ei ole, ja tahan sõit-
hakata, kui häkitselt weel üks teine
kawaler oma silmapilksse pruudiga
ukseläwel ilmub ja mürgab nii mis
kops wõtab, mis meeld see olla, see olla

ma tõel, tema olla ta tuma lask-
nud ja mis sarnaseid kõnekäänuseid
weel oli.

Burgsm. Üsna õige. Jutus tuge
edasi.

Woorim. Muidugi teada, kohtuni-
ku härra, et mina minema sõitsin.
Kes enne saab, see enne saab. Õigus
peab olema. Ei lähe aga viit
minutitgi mööda, kui minu ka-
waler sees kinni pidada käseb,
mulle wüemargalise pihku pistab
ja enne kui weel õieti aru saan,
on nad läinud.

Burgsm. Mõlemad? Härra ja daa-
me.

Woorim. No jah, mõlemad. Mina
pistsin liigutatult wüemargalise
tasku ja mõtelsin endamisi: en-
ikka weel häid inimesi olemas
ilmas.

Marie, Elly, Staltenhof, Kramer

[naeravad]

Julie [naeratab].

Burgsm. [väga rahul olles]. Ma täna teid.

Woorim. Wõtke hääks, lei ole põhjust tänada, kohtuniku härra. Kui tunnistaja tase saab, siis on see ju ainult minu mõnda nimetatud kohus.

Burgsm. [tuleb oma laua tagast ära ja astub woorimehe ette]. Kui te müüd seda härrat oma ees näeksite, kas tunneksite tema ära?

Woorim. [silmi pilgutades]. Kui mina teda oma ees näeksin?

Burgsm. Ja. Kui ta ärki teie ette astuks... nii nagu mina praegu teie ette astun. Siis tunneksite tema ära?

Woorim. [poolwaljult, tähendusrikkalt Burgsmüllele]. Meistkan!

[Waljult]. Teie olite see härra. Iha tunnen teid.

193.

Burgsm. [kõhmetult]. Skind?

Woorim. Sustament! Selle pääle tahan ma kohtu ees wanduda, kui tunnistaja raha antaks.

Marie, Elly, Haltenhof, Kramer [naeravad]

Julie [naeratab]

Helene [teeb kõhkumud näo]

Burgsm. [rihaselt]. Te olete wist jooenud?!

Woorim. Millest äige? Sellest kol-
lasist leemest ometi mitte, mida
tüdruk sääl nõõgis mulle andis?

Burgsm. [kätab woorimise poole]

Teie ei näe teadwat, kus teie olete!
Meie ei ole mitte naljapä-
rast siin!

Woorim. Ku mina ka mitte. Mul
on ju ka veel väikene kumaltee-
nistus, kergeaaulik kohtuniku
härva.

Burgsm. [rihaselt]. Teie jätkte oma

194.

ilbed tähendused! Seiske paigal
kui te minuga räägite!

Woorim. Noh? Meie ei ole ameti
treskailevaatusel!

Burgsm. [karjub]. Pidage lüüad!
[Teiste poole]. Pardon, minu här-
rased, aga kui tagawara wae oh-
wits er oled - [ta teeb tummalt paar
ärituse fiigutust]

Woorim. Ma ei tea sugugi... ma
mõllen, ma pean aruolatud sanste
alikit kindlaks tegema.

Burgsm. Lollus!

Woorim. Mina mõllen, et ma teid
aru pean tundma.

Burgsm. Ameti mitte mind! Mina
ei olnud ju sugugi saäl!

Woorimees. Skitte? Ma mõtlesin!
Misparast te siis minu käest kü-
site?

Burgsm. [jämedalt]. Istuge!

Woorim. [kehitaldasid]. Noh,

195.

sääl on nüüd seda saad ^{nüüd} arnu
tunnistuse eest, jämedusi ka veel.
Ma olen inka ütelnud, kõige pa-
rem on kui midagi ei kuule ei näe,
kohtu ees olid sa inka rumal.

Burgsm. Te saate istuma!

Koorm. Ma istun juba [Ta istub ühe
tooli peäle teisel pool keskmist
ust.]

Norbert [täuseb pästi, huumoriga.]

Te näete, mis selle tureda suud suud
vastu seadmise juures välja tuleb.
Ma loodan, te saate nüüd aru,
mis väärtus neil tunnistustel on!

Burgsm. Tunnistajate ülekõnla-
mine andis teepoollest võtmata
tagajärje. Aga sellega ei ole veel
midagi selgens tehtud. Proua
kaubandusnõunik tunnistus ise, et ta
sel õhtul Koormesi juures oli.

Julie. Ma olin Koormesi juu-
res, aga mitte ühe meesterahvaga.

ovaid ühe maesterahwaga.

Burgsm. Ühe maesterahwaga? See on liig vähe tõenäoline!

Julie [ironiliselt]. Mis kõige vähem tõenäoline, on sarnastel juhtumistel enamasti õige!

Burgsm. Kes peab siis see daame olema?

Julie [hummoriga]. Preili Braungardt. Et minu mees mulle ära on keelanud preili Braundardt oma majas vastu võtta ja niisama tema majas käia, ei jäänud meil muud muu üle, kui kolmandas kohas kokku saada. Me valisime Kaurmeesi, sest et seal esitamata lootsime olla. [Üleüldine imestus]

Norbert [tõeliselt ironiline]. Koh, härra kohtunik, wabandage! härra advokat? -

Burgsm. [Norberti poole pööratud] Süüdistuse materjal teie vastu ei

ole ammugi veel mitte otsas.

Norbert [humoriga]. Veel mitte?!

Burgsm. Teie saatsite mõne päeva eest ühe kirja järgmise sisuga:

"Armas Julie, ma tulen, sinu Klaus."

[Üleüldine tumm imestus]

Helene. Oma kallistuse nime olid sa alla kirjutanud!

Julie. Mina ei ole ial samast kirja saanud!

Norbert [imestusega Burgsmülleri poole]. Kust teie seda teate?

Burgsm. [tõmbab ühtu kustutus paberit artide vahelt]. Siin on teie käes kiri vastuvaidlemata kustutus paberil pääl!

Helene. Minu kirjutus laua pääl oled sa seda kirjutanud!

Norbert [hakkab waljusti naerma]

See on juridiline tarkuse kroon!

[Pilkawalt Burgsmüllerile]. Teist oleks kriminal komissar pidanud

saama, mitte advokat! Teie te-
rav silma ei ole tähele pannud,
et sõna "arnas" ja "juli" vahel tindi-
plävanus on, mis kirjast nime kin-
ni katub, ja siis alles esmal "juli",
aga mitte "Julie", vaid 12. juulil, täna-
ne päev. Ja kiri on minu vana
seltsimehele Hans Altendorf, kes siit
läbi sõidab. [Naer]

Burgsm. [Norbertile] Ja kui see ka
õige on, ei ole teie siiski veel mitte
suust puhkas!

Norbert. Veel mitte? Teid on üs-
nõelamad!

Burgsm. [Juliele] Teie on esmapäe-
va õhtust saadik uus sõnnus hii-
na maitses. Teie seletasite oma me-
hele, et te selle proua doktor Klaus-
seni käest olete saanud. Proua dok-
tor Klausen ei ole teda aga mitte
teile kinninud - kuidas seletate teie
seda, et ta praegu veel teie käes

on? Kuidas?

Julie. Ma sain selle preili Braun-
gardti käest kingituseks!

Burgsm. Jällegi see preili Braungardt!

Julie. Sest et minu mees minu läbi-
käimist preili Braungardtiga ei
soovinud, nimetasin talle hädä-
päravast ühe teise nime

Burgsm. Siig vähe tõenäoline!

Julie. Mis keegi vähem tõenäoli-
ne, on samastel juhtumistel ena-
masti õige.

Burgsm. Palun, näidake meile
seda sõrmust.

Julie. Häameelega. [Ta võtab sõr-
muse käest ja ulatab Burgsmulli
kätte]

Burgsm. [ulatab selle Norbertile].
Kas see on teie sõrmus, härra dok-
tor?

Norbert [kohkunud, hääletu]. See
on minu sõrmus. [Üleüldine liikum.]

Julie. Lugege emeti, mis seespool
seisab.

Norbert [loeb tahvlikese päält]

Oma kallile sõbrale Juliele. Olga
Braungardt. [Aralt hinge tõmmava-
tes]. See ei ole siiski minu sõrmus.

[Ja ulatab Juliele sõrmuse tagasi]

Julie [sõrmust vastu võttes Norbertile]

Ma otsisin enesele just misuguse
välja, nagu teie oma on, sest et
see mulle meeldis. [Burgsmülleri
poole]. Mis ütlete teie nüüd, kann
ja õiglane kohtumäistja.

Heinz [tuleb keskest ruttu]

26. etendus.

Endised. Heinz.

Heinz [lõbusalt, ruttu Helene juur-
deastudes]. Armas Helene -

Norbert [vihaselt]. See puudus
veel!

Heinz [sundleb Helene kätt]. An-
na ütles mulle, et teie siin olavateid

pilti praewite, sääl pean minna
juures olema, elawates piltides olen
minna suur!

Woorim. [on püsti tõusnud, Heingi
pääle näidates, walju häälega] See
on, kohtuniku härra!

[Üleüldine kohkumine]

Burgsm. [pöörab ennast inestamult
woorimehe poole]. Mis teie ütlete?

Heinz [näeb woorimeest, ehmatab ja
hoiab oma mütsi poolest saadik
näo ette]

Woorim. [tuleb uttu ettepoole ja
waatab Heingile näkku, lõbusalt]

Aga midugi on ta see! Seda tean
ma nüüd päris kindlasti! Tegemine
minu ennast juba petta ei lase
jätunnistaja kasust ilma ei jää!

Heinz [häämatalt]. Mis te minust
tahate? Ma ei tunne teid!

Woorim. Mis te ütlete! Teie ju ole-
te see härra selle wüemargilisega!

Kramer ja Haltenhof [tõusevad
äntatult püsti]

Ulmek [en püsti tõusnud ja ette-
poole tulnud, teisel pool Heingi]

Palun väga, see on see härra noore
aniga. Palun väga.

Elly ja Marie [tõusevad püsti]

Heinz [pöörab ennast ehmatanult
teisele poole, instinktiivliselt mütsi
näo ees heides]

Pikkolo [en wahel pääl lähemale
tulnud]. Jämuidugi, see on see härra-
ra.

Heinz. Ma ei mõista mitte, mis
minust õige tahetakse. Mis see tähen-
dab?

Norbert [astub Heingi juurde, suru-
tud vihaga, teravalt]. Hõi siis miis-
suguste tegude päält saadakse
sind kätte, poiss?

Heinz [häbemataalt]. Skul ei ole
tarnis miisugust teoni sinu poolt

enese vastu tarvitada lasta! Ma ei tea millestgi, mitte millestgi!

Norbert. Sina salgad ka veel?!

Heinz. Ja muidugi, ma salgan, ma salgan kõik! [Ta tõmbab vihaselt oma taskuräti välja, mille ots välimisest rinnataskust välja paistab hulks sigarid kukub pärandale]

Norbert [lõustab ühe sigari üles ja ulatab selle Burgsmüllerile]. Pääl on teil paberess, härra advokat.

[Heinzi poole, tulivihaselt]. Kust sa need paberessid oled varastanud, poiss!

Heinz [häbemataalt]. Paberessi tohin ma ometi veel sinu poolt kaasa võtta! See on küll see kõige vahem asi mis venna käest saad! Ülepää ei ole ma mitte sinu jaoks poiss ja sina mitte minu eestkostja! Jumalaga!
[Ta paneb mütsi pähe ja tahab

minema hakata!

Norbert [talle järele, haarab ta
käevarest kinni ja tõmbab te-
ma järele tagasi ette]. Siia jääd,
jõmpssikas!

Heinz [tahab ennast lahti kiskuda]

Norbert. Müts maha!

Heinz. Lase mind lahti!

Norbert. Müts maha, ütlen ana-
sulle, ehk -

Heinz [võtab vihaselt mütsi pääst]

Norbert. Kas sa olid läinud esmapäe-
val Keurmõusi juures väi mitte?

Heinz. See ei lähe sulle korda!

Norbert. Kas olid sääl väi mitte?!

Hasta!

Heinz ja muidugi, ma olin sääl!
Sind ma vist enne küsin!

[Üldine kokkumine]

Helene. Hõimus!

Elly. Niisugune poiss - armulugu
abiellus naesterahwaga!

Norbert [Heinzile]. Kellega sa olid
sääal?

Heinz [häbemataalt]. Üksinda.

Norbert. See on vale!

Heinz [ajab ennast nähku sir-
gers]

Norbert. Sa olid sääal ühe daamega!

Heinz [jonnakalt]. Kui sa seda
tead, mis sa siis minu käest kü-
sid? [Üleüldine liikumine]

Norbert [wihaselt]. Kes oli see
daame?

Heinz. Seda ma ei ütle.

Norbert. Kes oli see daame?!

Heinz. Seda ma ei ütle.

Norbert. Poiss, ma küsin su käest
weil ~~weil~~ kord, kes oli see daame?

Liselotte [tuleb kiskelt]

27. etendus.

Endised Liselotte

Liselotte. Armas Helene - [ta pea-
tab nii kui ta sääalolejaid silmas]

Kõik [pööravad Liselotte poole]

Heinri [lõbusalt]. See oli see daame. [Üldine kõhkumine]

Ulemr. Palun väga. See oli see daame.

Pirkolo. Ja, see oli see daame.

Liselotte [astub seagust pahumale poole ette]

Norbert [vähese wahaja järle, ettehitvalt]. Liselotte, kas sul siis sugugi häbi ei ole.

Liselotte. Mis on siis öieti?

Norbert. Lähed noore seisiga weinirestorani.

Liselotte. Sellest igawest shenokadist wahukoorega saab lõpuni willand! Ja mis ma jäänud olen, seda olen ma maksnud!

Helene. Ja mina annan talle raha kohalt-sinise jaoks.

Norbert. Kas sa siis sugugi ei mõtle missugust waju sa enda

pääle heidad! Käi on sul mõte
Heinzile mehele minna?

Liselotte. Ei tule mulle mõttessegi!
Niisugust kollanorka mina ometi
ei võta!

Heinz [vihaselt]. Mõtled sa vahest
et mina sind võtaks? Sa võiksid
ju minu wanaema olla!

[Üleüldine naer]

Norbert [validalt]. Wait! Sina!
Käis muu papa juures!

Heinz [jonnakalt]. Jumalaga!
[Ta paneb mütsi pähe ja lähub rut-
tu keskest minema]

Liselotte. Jumalaga! [Ta lähleb kär-
mesti Heinzile järele]

28. etendus.

õudis ed, ilma Liselotte ja

Heinzita

Woorim. Noh, kohtuniku härra, mis
saab siis müüd?

Burgsin. [woorimehele ja oellneritele]

Seie võite minna

Woorim. Ja tunnistaja tase?

Burgsm. Teatage ennast minu
büroos.

Woorimees. Ihus, kohtuniku kättema
ma teatan ennast. [Ja kumardab
kõigile poole]. Jumalaga siis
päälegi! [Läheb minema, keskelt]

Burgsm. [ülemkellnerile]. Seie võite
ka minna.

Ülemk. [minema keskelt]. Palun vä
ga. Ma ei nõua tunnistaja tase.

Sirkola [minema keskelt]

29. etendus

Helene. Marie. Julie. Haltenhof.

Kramer. Elly. Norbert. Burgsmüller.

Burgsm. Pääsi ei ole ikka veel
mitte selgeks saanud. Kus olite
teie esmapäeva õhtu teisipäeva
hommikuni?

Norbert [änki tulises vihas]. Su-
hat ja tuline, seda ma ei tea!

209.

Nüüd on mul küll! Ma ei taha enam sellest kuulda!

Burgsm. Üht vastuvaidlemata alibitõendust, härra doktor! Üht vastuvaidlemata alibitõendust. Kus olite Feie esmapäeva või vastu teisipäeva?

Norbert [tundjalt]. Ma ütlesin teile juba, et ma seda enam ei tea. Ma ei mäleta enam. Wist olen ma kuski, kus ma tihti olen, et ma seda mitte tähele ei ole pannud.

Anna [tuleb rõõmust hülgaval näol sahemalt peolt]

30. etendus.

Endised. Anna

Anna [rõõmust säravalt, walja häatega]. Ma leidsin sõrmuse üles. [Ta hoiab rõõmust säraval näol just niisugust sõrmust kõrgel nagu Juliel]

Norbert. Kus siis?

[Üldine sõnendus]

Anna [rõõmust särades, wälju häälega]

Annulise pruua magamise toas!

Marie, Elly, Kramer, Haltenhof ja
Julie [huiawad wägisi naeru tagasi]

Helene [tõrnab Anna poole hoiab
tal käega suu kinni ja waatab suu
il silmil chmatanult Norberti pääle]

Bürgsm. [päris chmatanud, tõiise am-
nisku näoga, wälju häälega] Alibi-
tõendus on käes! Istumine on lüpelatu

Julie. Mis te nüüd ütlete, teie teine
Daniel?

Norbert [pilkawalt naerdes] Ma ei
üttele mitte ja, ma ei üttele mitte ei!
[Üleüldine muer]

[oesuie]

Xapp

